

YAŞAM BİZDEN YANA

Devrimci güçleri kitlelerden yalıtılmak, onları yalnızlaştırmak isteyen devlet onun dümenindeki dinci faşist hükümet; kitleleri de korku ve panik havasıyla teslim almaya çalışıyor. Ama yanılıyorlar. Korku duvarları yıkıldı. Yaşam devrime akıyor. "Yaşam Bizden Yana!"

Her türlü baskıya, katliama, işkenceye, vahşete rağmen "yaşam bizden yana!" Durduramayacaklar bu coşkun akan seli! Engellemeyecekler halkların özgürlük ve devrim yürüyüşünü! Gezi ayaklanmasından ve 6-8 Ekim Ayaklanmasından aldığı güçle halklarımız, faşizmi ezecek güce sahiptir.

Emeğe Ezgi bu bilinçle "Ezgilerimiz Özgürlük İçin Dövüşenlere" diyor ve kavga alanında yerini alıyor. 6 Eylül Pazar günü, özgürlükleri için dövüşmek isteyen tüm emekçileri Sarıgazi Festival Alanı'na davet ediyor. Direnişteki işçiler, emekçi kadınlar ve gençlik. Umut İnsan'da ve o, en büyük zaferine hazırlanıyor... Şimdi yüreklerin ve ellerin kavgada birleşme zamanı. Şimdi devrim zamanı!

MÜCADELE BİRLİĞİ

YENİ EYREDE

6 Eylül
Sarigazi Festival Alanı
14.43
Grupemegezgi

6 Eylül
Pazar
20.00

SANAT DERNEĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

12 - 26 Ağustos 2015/ S 290 / 1 TL

BİZ KAZANACAĞIZ

YPG savaşçıların cenazeleri sınırlarda bekletilirken, dinci faşistlere VIP sağlık hizmetleri sunuyor, özel servisle cepheye gönderiyorlar. Evleri basıp devrimcileri katlediyorlar. Devrimcilerin cenazelerine amansızca saldırıyor, cemevlerini kurşun ve gaz bombası yağmuruna tutuyorlar.

İşçiler ters kelepçe yere yatırılırken Diyarbakır zindanlarını aratmayacak tarzda "ne yaptı lan size bu devlet" diye dalga geçiyorlar! Yetmiyor, en aşağılık işkenceleri yapıyorlar.

Gençleri vurup kelepçeliyor ve kan kaybından ölüşünü seyrediyorlar! Gözaltına alıp döverek öldürüyorlar. Gerilla cenazelerini yakmak için sivil faşistleri sokaklara döküyor, tam bir linç havası yaratıyorlar.

Her gün lağım kusan kanallarından ve gazetelerinden yurtseverleri, devrimci ve demokratları boy hedefi haline getiriyor, tetikçilerinin bir an evvel harekete geç-

mesi için çabalyorlar. Alevilerin evlerini işaretliyor, "kanaat önderlerinin" arabalarını kurşunluyor, mezhep savaşı yaratmak istiyorlar. "Gurbette" çalışmaya gelen Kürt işçilere en aşağılık yöntemlerle saldırıyor, aşağılıyor, linç psikolojisi oluşturuyorlar.

Suriye'ye kendi askerlerini "Türkmen Tugayı" kılığı altında sokup savaş gerekçesi yaratmaya çalışıyorlar. Bir oldu bittiyle fiili "tampon bölge" oluşturmaya kalkıyorlar.

Sonsuz bir dehşeti yaşamaktan gücü tükenmiş bir sınıf, "dehşetli bir son" için her türlü çılgınlığı yapmaya hazır. Ama boşuna! Yaşam bizden yana, yaşam devrime akıyor. Bu yüzden her adımda ayakları birbirine dolanıyor. Bu yüzden tüm yalan dolanları, hile hurdaları, komploları bir bir ortaya saçılıyor. Kaybetmeye mahkumlar, kaybediyorlar! Biz Kazanacağız!

>>Editör...

ALEVİLER NE YAPMALI

Dinci faşist iktidarın "yeni süreç" diye ilan ettiği, gerçekte Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı yeni bir savaş ilanından başka bir şey olmayan Temmuz günlerinden bu yana Alevilere yönelik saldırılarda belirgin bir artış oldu.

Bu bir rastlantı değil.

Faşist devlet ve dinci faşist iktidarın, birleşik devrimi bastırarak için dört bir yandan harekete geçerken Alevileri es geçmeleri beklenemezdi. Tam tersine, Kürt halkı ve devrimci güçlerle birlikte Alevileri hedef tahtasına yerleştirmeleri, kendileri açısından, yapılması gerekendi; gerekeni yapıyorlar.

Amaçlı Etkinlik

C.Dağlı

2

Emekçiler
Haddini Aşarak İlerliyor

Özgür Güven

4

Barışın Koşulları Nelerdir

Umut Güneş

7

Umutsuz Çırpınlar

Umut Çakır

11

AMAÇLI ETKİNLİK

BAŞYAZI

C. Dağlı

Devrimci durumun süreklilik kazandığı koşullarda olayların temposu çok hızlıdır. Aynı anda birçok eylem, çatıma, olay gerçekleşebilir. Sorun, olaylardan, çatışmalardan devrimci sonuçlar çıkarmaktır.

Fakat burjuvaziye uzlaşma çizgisinin ötesine gitmek isteyenler için olayların sıklığı, yaygınlığı, yoğunluğu, devrimci yönde gelişmesi vb. fazla bir şey ifade etmez. Buradan devrimci sonuçlar çıkarmazlar. Art arda oluşan olaylardan ve bunlara katılanlardan nicelikleri görürler, ama bu niceliklerin, gelişmelerin belli bir yerinde, nitel sığrama gösterdiğini kavramazlar. Devrimci durum şartlarında ani gelişmelerin olabileceğini, sık sık toplumsal patlamaların meydana gelebileceğini de kavrayamazlar.

Öncesinde olduğu gibi, Suruç katliamı sonrasında da gerçekleşen o büyük olaylar dizisinden, o büyük altüst oluştan devrimci sonuçlar çıkarılmadı. Ortaya kona kona anlamlı bir öfke ve tepki kondu. O büyük eylem dalgasının devrimci bir anlamı yok muydu? Hiçbir şey öğretmedi mi? Böylesine fırtınalı ve dinamik bir ortamda, bu kadar yaygın çatışmaların orta yerinde nedir bu düşünsel yoksulluk, bu düşünme yeteneksizliği? Sanki tüm bunlar yaşanmamış gibi eski ezberleri yineliyorsunuz.

Oysaki, ortaya çıkan olaylara dayanarak olayların ana yönünü belirleyebiliriz. Buradan yola çıkarak hedefe varmak için hangi görevleri üstlenmemiz gerektiğini ikna edici biçimde gözler önüne serilebilir. Dolayısıyla amaçlı etkinliği daha bilinçli olarak örgütleriz. Fakat olaylara, gelişmelere, sürece kaba ve yüzeysel bir bakışla bakanlar bu çelişkili ve çatışmalı sürecin devrimci gündeme getirdiğini göremezler. Taktikleri, politikaları ve sloganlarıyla kitleleri devrime hazırlayamaz, hareketi ateşleyemezler.

Suruç katliamı karşısında öfke duyanlardan bazıları, bunun etkisiyle yazılarında "yeni" şeyler söyledi. Parlamento'ya fazla bağlanmamak gerektiğinden ve sokakların devrimci öneminden vb. Söz ettiler. Bu sözler dikkat çekici, çünkü önceden söylediklerinden farklı olan şeyler söylediler. Daha önce yazdıkları, yazılsa da olur, yazılmasa da olur türünden şeylerdi. Söyledikleri yeni şeyler ise bir anlıktır, bir tepkidir ve bunun ötesine geçmiyor. Devrimci biçimde düşünme, devrimci biçimde politika yapma onlarda bir çizgi değildi.

Bundan söz etmemizin nedeni, yıllarca uzlaşmacı bir dil kullananların, ortaya çıkan durum karşısında, koşulların gerektirdiği devrim diliyle konuşmalarıdır. Ortaya çıkan bu durum, devrimci durumun da kadar olgunlaştığını, devrimin nasıl da güncel, kaçınılmaz ve zorunlu olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Devrim kaçınılmazdır, çünkü toplumsal çelişkiler kesin ve toplumsal sınıfların arasındaki savaşım son derece yaygın, yoğun ve şiddetli. Karşıt güçler, düşman sınıfların arasında savaşımın sürekli hale gelmesi ve yeni boyutlar kazanması, belirleyici savaşımı kaçınılmaz yapıyor. Sınıflar arasında kesin hesaplaşma kaçınılmazdır. Devrim zorunludur, çünkü bu koşullarda nitel bir sığrama, yani bir devrim gerçekleşmezse; ekonomik ve toplumsal koşullarda devrimci dönüşüm olmazsa, yeni bir toplumsal sisteme geçilmezse, kapitalist sistem herkesi çürütür; insanlığın ve doğanın karşı karşıya kaldığı yıkım çok daha büyük ve derin olur.

Suruç katliamının etkisiyle de olsa, politik durumu yeniden ele almak, o güne değin söylenenlerin yetersizliğini ve yanlışlığını görmek anlamına gelir. Çünkü yapılan katliam iç savaşın bir göstergesidir ve iç savaş yıllardan beri sürüyor. Katliamdan sonra ilk defa iç savaş ifadesini kullananlar oldu. Ama sanki iç savaş yeni başlamış gibi bir anlayış var. Oysaki bu topraklarda iç savaş yıllardır var. Son 50 yıldır sınıf mücadelesi Türkiye ve Kürdistan'da ya iç savaş biçiminde ya da iç savaşın yakın bir çizgide gelişti. Bu sıradan bir iç savaş değil, dünyanın en şiddetli ve yoğun iç savaşlarından biridir. Uzun iç savaştır. İç savaşı, bir adlandırma, bir değişim vb. olarak ele almak, sınıf kavgasına sığ bir yaklaşım olur.

Leninist Parti, çok önceden Türkiye ve Kürdistan'da sınıf kavgasının iç savaş biçimini aldığını olgulara dayanarak açıkladı. Bu belirleme, bu devrimci bakış açısı bir çağır etkisi yarattı. Mücadeleci kitleler, sınıf bilinçli işçiler sınıflar ilişkisine, sınıf mücadelesine ve olaylara bu bakış açısıyla bakmaya başladı. Bu bakış açısında bir perspektif ve kavrayış vardır. 68'den bu yana süren büyük mücadele ancak bu yaklaşımla doğru ve derinlikli olarak kavranabildi.

Uzlaşmacı küçük burjuva siyasetler iç savaş gerçeğini kabul etmedikleri sürece, sınıf kavgalarını kitlelerin toplumsal mücadelesini olabilecek en alt düzeyde, en ılımlı düzeyde gösterirler. Onlar için iç savaş gerçeğini kabul etmek, uzlaşmacı reformist siyasetlerinin çöküşünü kabul etmek anlamına gelir. İç savaş gerçeğini yadsımanın, sınıf mücadelesini olduğundan geri düzeyde göstermenin burjuvazinin işine yaradığını söylemeye gerek bile yoktur.

Programını iç savaşa dayandırmayan bir işçi partisi, bir sınıf partisi değil, olsa olsa sınıf işbirlikçisi bir küçük burjuva partisi olur. Küçük burjuva siyasetler, sosyalizmin etkisiyle program oluşturdular, fakat sosyalist klasiklerden bilinçsizce aktarmalar yaparak. Tıpkı devrimci durum tespitini bilinçsizce kopya ettikleri gibi.

Devrimci durum, devrimin güncelliği ve iç savaş gerçeği kabul edilmediği için Suruç katliamı sonrası ortaya çıkan durum da doğru olarak tanımlanamadı. Oysa işçi sınıfına, ezilen halklara karşı artan saldırılar ve katliam, yığınlarda büyük bir öfke yarattı ve öfke yeni eylemler dizisine, eylemler de devrimci dalganın kabarmasını getirdi. Fakat süreç, özsel olarak kavranmadığı için, buradan devrimci sonuçlar çıkarılmadı.

Ortaya çıkan bu büyük öfke ve eylem dalgası daha ileriye, bir ayaklanmaya dek götürülebilirdi. Daha ileri gidebilirlerdi ancak onlar var olan düzeyin ötesine geçmek istemediler. Böylece önemli bir olanak daha değerlendirilemedi.

Toplumsal patlama sırasında, ayaklanma sırasında kararsızlık kaybettirir. Daha önce Gezi'de ve bir çok devrimci başkaldırı sırasında hep o ikircikli tavır sergilendi. Bir taraftan devrimci olayların etkisiyle ileriye atılmak, diğer taraftan kendi uzlaşmacı görüşlerinin etkisiyle davranıp, burjuvaziye uzlaşmaya yönelmek. Bu kararsızlık ve oyalanma sırasında uygun an kaçırılmış oldu.

Ne yöne gideceğini bilmiyorsa, gideceğini yön devrimci hedeflemiyorsa, kitlelere ve devrime öncülük yapamazsın.

TEKİRDAĞ'DA TUTSAKLARDAN AÇIKLAMA

Halklarımıza Faşist TC devleti ve IŞİD denen dinci teçavüzcüler çetesi, el birliği yaparak Suruç'ta, sosyalistlere yönelik alçakça bir katliam gerçekleştirdiler.

Bu alçakça katliamın da açıkça gösterdiği gibi; TC-IŞİD ittifakının esas amacı, Rojava ve Türkiye - Kuzey Kürdistan halklarının devrim yürüyüşünü kanla boğmak ve tüm Ortadoğu'da koyu bir dinci-gerici sermaye diktatörlüğü tahkim etmektir.

Bu anlamda Suruç Katliamı, TC faşizminin; işçi emekçilere, Kürt halkına, Alevi ve tüm devrimci-demokratik güçlere yönelik yeni bir topyekün iç savaşın başlangıcı olmuştur. Katliamın ardı sıra sayısız devrimci kurum, sendika ve evlerin, hatta cemevlerinin baskına uğraması, yüzlerce devrimcinin gözaltına alınıp işkenceden geçirilmesi, öldürülmesi ve Kürdistan gerilla alanlarının bombalanması bunun açık göstergesidir.

Büyük ekonomik ve sosyal sorunların baskısı altında yürüttükleri gerici iç ve dış politikalarda tam bir yenilgi ve çöküş yaşayan TC faşizmi; Gezi ve 6-7 Ekim gibi büyük halk

ayaklanmalarıyla iyice köşeye sıkışmış ve bu nedenle yarı bir hayvan gibi halklarımıza saldırmaktadır.

Kendince güç gösterisi yaparak, dincirkaçı-milliyetçi sivil faşist gruplarla gerçekleştirdikleri katliamlarla tüm halklarımızı ve devrimci güçler sindirilip teslim alınmaya çalışılıyor. Halklar üzerinde tam bir egemenlik ve diktatörlük kurulmaya çalışılıyor. Bunun için daha büyük katliamlar gerçekleştirmekten çekinmeyeceklerdir.

Ama tüm çabaları boşunadır. Faşizmin her katliamının büyük acı ve öfke ile birlikte, halklarımızı daha büyük ayaklanmalara hazırlamak dışında bir sonucu olmayacaktır.

Faşizmin Türkiye ve K.Kürdistan birleşik devrimine karşı başlattığı bu yeni topyekün gerici iç savaş, bir kez daha göstermiştir ki, halklarımızın özlemini çektiği sömürsüz, özgür ve barış dolu bir gelecek asla parlamentarist ve reformcu yollarla kurulamaz. Reformist hayallerin aldatıcılığı, kendini bir kez daha kanıtlamıştır.

Yunanistan'la bu yolla iktidar dahi olan Syriza örneği de buna ayrıca güncel bir dene-

yim ve kanıtı oldu.

Faşizmin ve kapitalizmin yıkılması, ancak zora dayalı bir halk devrimi ile mümkündür. Sömürsüz, barış, özgürlük dolu bir ülke ve dünya ancak ve ancak devrim yoluyla kazanılabilir.

Tüm ezilen, sömürülen halklarımızı, faşizmin saldırılarına karşı mücadele içine girmeye, kendini savunmak ve faşizmi yıkmak için silahlanmaya, örgütlenmeye ve silahlı halk ayaklanmasına hazırlanmaya çağırıyoruz!

"Sen uçarken kanatlarını yakanlar; söndürmeyecek yoksulların ateşini orada kardeşim, Burada yeryüzü üstünde gönlümüz bayraklarla doluyor; Bayraklar çekiliyor gönlümüze, Korkuya karşı yükseliyor: Zafer Bizim Olacak... İleri..." Victor Jara

Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!
Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!
Faşizme Karşı Silah Başına!
Ya Devrim Ya Ölüm!
Yaşasın Demokratik Halk Devrimi!
Şimdi Devrim Zamanı!
Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nden
TKEP/L Davası Tutsakları

"Kadınlar Değil Silahlar Sussun"

Barış İçin Kadın Girişimi'nin çağrısıyla 1 Ağustos günü, savaşa karşı ülkenin dört bir yanında bir araya gelen kadınlar İstanbul'da kadınlar Galatasaray Meydanı'nda eylem yaptı. Yüzlerce kadın ellerinde ses çıkarmak için hazırlanmış kutuları, tefleri, zilleri, metal mutfak eşya-

ları ve düdükle "Savaş değil barış istiyoruz" dedi.

HDP milletvekilleri Pervin Buldan, Filiz Kerestecioğlu ve Beyza Üstün'ün katıldığı eylemde, basın açıklamasının Türkçesini Hale Çelebi, Kürtçesini Xunav Altun okudu. Açıklamada,

"Biz kadınlar 31 canımızı yitirdiğimiz Suruç katliamını takip eden şu günlerde, her gün yeni bir ölüm haberiyle uyanıyoruz. ... Bizler emeğine, bedeline, kimliğine el konulan, işsiz, babaya-kocaya bağımlı bırakılan, yetmezmiş gibi fabrikalarda, sokaklarda basit önlemler alınmadığı için canından olan kadınlar olarak 'Yeter artık' diyoruz. Bizler erkekler tarafından susturulmaya, yok sayılmaya çalışılan ama asla susmayacak olan kadınlarız. ... Barış dilinin egemen olmasını istiyoruz. Milletçiliğin pervasızca yükseltildiği bugünlerde, havada uçuşan 'Bayrak', 'Vatan', 'Ulus', 'Kahramanlık', 'Şehitlik' ve 'Kutsallık' laflarının eşitsizlik ve kadın düşmanlığı üzerine kurulu olduğunu ve dönüp dolaşıp bizleri vurduğunu iyi bilenleriz. Biz kadınlar susmuyoruz, susmayacağız." dedi.

Kadınlar, barışın sağlanması için mücadeleyi sürdüreceklerini belirterek oturma eylemini sonlandırdı.

"Dünyanın Geleceği De Sensin"

İzmir Narlıdere'de ev işçisi kadınlar buluştu. Daha önce kendileriyle kısa sohbetler yaptığımız ev işçisi kadınlarla buluştuk. Yaşadıkları sorunları, sorunlarının kaynağını ve çözüme dair önerileri değerlendirdik.

Sohbetimiz sırasında önce onların yalnız olmadığını görmeleri için, daha önce İstanbul'daki ev işçileriyle yapılmış olan çalışmadan kısa bir video izledik. Onlarla hazırladığımız broşürü aramıza yeni katılan arkadaşlara verdik.

Ev işçilerinin temel problemi, İş Kanunu kapsamında işçi sayılmıyor oluşları. İşçi sayılmadıkları için, İş Kanununun getirdiği hiçbir haktan yararlanamıyorlar. Kanun kapsamında işçi olmadıklarından daha önce ev işçileri ile ilgili kurulmuş olan sendika kapatılmıştı.

Bu durum haklarından yararlanamamaları gibi, örgütlenmelerinin de önünde bir engel olarak duruyor.

Kadınlar işçi statüsüne kavuşmak ve haklarını kazanmak istiyor.

Dersim, Hakkari Ve Şırnak'ta Orman Yangınları Sürüyor

Diyoruz ya her fırsatta, kapitalist sistemin iyiyeye, güzele, insana ve insani olan her şeye düşman olduğunu... Son günlerde her fırsatta karşımıza çıkar oldu... Varlığını sürdürebilmek için olanca vahşetle saldıran, öldüren, bombalayan, vuran, yakan bir devlet...

Yükselen Kürt halkının mücadelesinde, işçi emekçi halkların mücadelesinde, kadınların başkaldırısında kendi sonunu gören emperyalist kapitalist devlet, can havli ile saldırıyor, tüm olanaklarıyla savaşıyor.

İnsan gücünün yanı sıra yeraltı kaynaklarını, doğayı sermayeye dönüştürmek için tüm gücüyle çalışan devlet, bu yıkımı kendi halkına karşı açtığı savaşta da kullanıyor. Kürdistan'da halka saldıran devlet, ormanları ve köyleri ateşe vermekte bir an tereddüt etmiyor. Bombalarla

ormanları tutuşturan devlet, söndürülemezliği için yolları kapatıyor, müdahale etmek isteyen köylülere de saldırıyor. Dersim, Şemdinli, Şırnak dağlarında süren yangınlar bunlara birkaç örnek.

Dersim'in Kocakoç ile Ambar Köyleri'nde çıkarılan yangına, karayolları ile ulaşım olmadığı için müdahale edilemiyor. Dersim Belediyesi, sık sık anonslar yaparak yangına müdahale edilebilmesi için halka çağrı yapıyor. Dersim halkı belediyenin araçları ile yangın bölgesine ulaşarak burada yaşayan canlıları kurtarmaya ve yaklaşık 70 dekarlık alana yayılan yangını kontrol altına almaya çalışıyor.

Dersim'de 7 Ağustos akşamı kontrol altına alınan yangın, ertesi sabah helikopter atışları nedeniyle yeniden başladı. 14 bölge "askeri güvenlik bölgesi" ilan edildi ve askeri birlikler, köylerin boşaltılması için baskılara başladı. Hozat ilçesinde boşaltılmak istenen köylerde yaşayan halk, ne olursa olsun köy ve yaylalarından çıkmayacaklarını söylüyor.

7 Ağustos günü binlerce kişi, "özel güvenlik bölgeleri" alanlarında kalan köy ve mezraların boşaltılmaları ve ormanların yakılmalarını yürüyüş yaparak protesto etti. Dersim Halk Meclisi bileşenlerinin yaptığı yürüyüşte binlerce kişi Seyit Rıza Meydanı'ndan Jara Gola Çetü'ye kadar yürüdü.

Kürdistan Dağları Yanıyor
Hakkari'nin Şemdinli ilçesinin Bağlar (Nehri) köyünün üst tarafında bulunan Gevriyazini Karakolu'ndan 6 Temmuz'da yapılan top

atışları sonucu Kanyavijga, Girka Gerdimê, Çiyayê Qele, Sirtê, Kanibutkê, Serêkaniya Dola Gana, Varefele, Basyan Vadisi, Begaltê, Binya Bezelê bölgelerindeki ağaçlık alanlarda çıkan yangın büyüdü.

Bağlar (Nehri) ve Altınsu (Şapatan) köyü sakinleri yangın için seferber olurken, Şemdinli Belediyesi de iş makineleri ile yangına müdahale etmeye çalıştı.

Şırnak'ın Cudi ve Gabar dağlarında askeri operasyonların ardından çıkan orman yangınları da sürüyor, onlarca hektarlık alan küle döndü bile. Cudi Dağı'nın, kent merkezine bakan bölümündeki yangına da müdahale edilemediği için, yangın yayılıyor.

Yangınlar nedeniyle bölgede yaşayan birçok canlı türü de yok olmuş durumda.

Güçlükonak karakolundan yapılan top atışları da Beremire alanında yangına neden oldu. civar köylerden yangını söndürmek isteyenler Kasrik Jandarma Karakolu askerleri tarafından engellendi.

Yakılan ormanlar ve dağlık alanlar "Güvenlik bölgesi" denilerek yasaklanıyor ve yangınların söndürülmesi engelleniyor.

Mardin'de ise Bagok Dağı eteklerinde askerlerin çıkardığı yangında Harabemişka ve Sedari adındaki Süryani köyler zarar gördü. Mardin Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Februniye Akyol Akay'ın ziyaret ettiği köylüler, yangınların yeniden dönüşlerin yapıldığı köyleri boşaltmak için bilinçli olarak çıkarıldığını söyledi.

ALEVİLER NE YAPMALI

Editör

Baş tarafı 1. sayfada

Faşist devlet ve onun yürütme erkinin baskındaki dinci faşist iktidar iki ülkenin birleşik devrimini ezmek için üç sacayağı oluşturmaya çalışıyor.

Bunlardan birincisi, devrimi dışardan dinci faşist devlet ve iktidarların egemen olduğu ülkelerle kuşatmak. İkincisi, Kürt halkının özgürlük savaşını çok çeşitli yöntemlerle etkisizleştirmek. Üçüncüsü ise, resmi zor aygıtların yanı sıra karşı devrimin sivil vurucu gücü olarak dinci faşistleri harekete geçirmek.

Birinci amaç için Suriye ve Irak'ta neler yaptığı gözler önünde. Suriye'de dinci faşistleri iktidara getirmek için, emperyalistlerle birlikte bütün bir ülkeyi harabeye çevirdi. İşler umdukları gibi gitmeyip uzayınca bizzat devreye girmeye başladılar.

İŞİD, El Nusra, Ahrar'uş Şam, ÖSO denen dinci faşist çeteleri sahaya sürerek işgal planları yaptığını artık herkes görüyor. Ordudaki atamaların peşinden devir-teslim törenleri için gösterilen acelecilik ellerini çabuk tutmaya çalıştıklarını gösteriyor.

İkinci amaç, yani Kürt halkının özgürlük savaşını etkisizleştirmek için Temmuzdan itibaren savaş uçakları dahil, bütün baskı ve terör araçlarını devreye soktu. Dinci sivil faşistler devlet güçlerinin yanında Kürt halkına karşı harekete geçirildi. Suroç katliamı, bu politikanın zirvesi oldu.

Ancak dinci faşistlerin Türkiye'de harekete geçirilmesi için uygun bir hedefin olması gerekiyordu. Mezhep çatışmasını uzun bir zamandır kıskırtıp duran dinci faşist iktidar açısından Aleviler bu amaç için biçilmiş kaftandı.

Alman devriminin ezilmesi sürecinde Hitler için Yahudiler ne anlam ifade ettiyse, Türkiye'nin dinci faşist iktidarı ve faşist devlet için Aleviler aynı anlamı ifade ediyor. Türkiye ve Kürdistan'da Aleviler dinci faşist iktidar ve onun baskındaki adam için Hitler'in Yahudileridir.

Alevilerin son yıllarda nasıl büyük bir tehdit altına alındığını söylemeye gerek yok. Sadece İŞİD denen katil sürüsünün Hatay'ın yanı sıra artık Türkiye'nin iç kesimlerindeki Alevileri de tehdit etmeye başladığını hatırlatmak yeter.

Bunlar somut olgulardır ve somut olguları alt alta sıralamak çok şey ifade etmez. Temel mesele, Alevilerin bu büyük tehdit karşısından ne

yapmaları gerektiği sorusuna yanıt vermektir.

Öncelikle şunu söyleyelim: Kanaat önderi diye bilinen kişilerin dillerine doladıkları "Barışçıl" üslup Alevileri kendilerini bekleyen olası bir felaketten korumaz. Aksine kuzu postuna bürünmek dinci faşist katil sürülerinin iştahını kabartmaktan ve onları cesaretlendirmekten başka bir işe yaramaz.

Suriye'nin Humus ve başka illerinde Alevilerin başına gelenler, uğradıkları katliamlar buna örnektir. Orada Aleviler, sessiz kaldıkça en vahşi en gaddar katliamlara uğradılar. Ama ne zamanki silaha sarıldılar, kendi kontrol noktalarını oluşturdular, kendi milis birliklerini oluşturdular işte o zaman katliamlar bıçak kesiyi gibi kesildi. Dinci faşist katil sürüleri, katliam yapmak istediklerinde bunun bir bedelinin olacağını görünce eski cüretlerinden eser kalmadı.

Alevilerin katliam tehdidinde karşı yapmaları gereken bellidir. Silahlanmak, örgütlenmek ve kendi silahlı birliklerini oluşturarak devrimci güçlerle birlikte hareket etmek. Sızlanmak, barış çağrıları yapmak bir işe yaramaz. Hele de kanaat önderi denen şahısların yaptığı gibi devleti göreve çağırmak kişinin kendi celladını göreve çağırmasından farklı değil. Devlet zaten görevinin

başında ve dinci faşist çetelere Alevileri nasıl katledeceğinin eğitimini vermekte, örgütlemekte, silahlandırmakta...

Dikkat edilmesi gereken önemli nokta, dinci faşist iktidarın mezhepçi politika tuzağına tersi noktadan düşmemektir. Bunun için mezhepçi, dinci her türlü propaganda, üslup ve söylemden uzak durmak; dinci faşistleri ve faşist devleti hedef alan bir söylem tutturmak son derece önemlidir.

Dinci faşistlerin ve faşist devletin saldırısını bekleme anlamındaki "savunma" anlayışı doğru değil ve zafere yol açmaz. Doğru olan mümkün olan her yerde, saldırı beklemekten saldırıya geçmektir. Mahallelerin, okulların, hatta köylerin dinci faşistlerden temizlenmesi için beklemek değil, harekete geçmek gerekir.

Hitler'in Yahudilerinin düşükleri hataya düşmemeli; tarihten ders alınmalıdır. Bütün faaliyet, mücadele politik iktidarın fethi hedefine bağlanmalıdır. Bu amaç gerçekleştirilmeden elde edilecek her zafer geçici olmaktan öte bir anlam taşımayacaktır. Geçici zafer ise sorunların ertelenmesinden başka anlama gelmez.

Gün "barışçıl" söylemlerle oyalanma günü değil, harekete geçme zamanıdır.

Yeni Bir Katliam: Zergele

Tıpkı Roboski gibi... Uçaklar önce bombalıyor, sonra dönüp yardıma gelenleri de bombalıyor. Israrla, inatla, öldürmek için. Üstelik bombalanan yerin bir köy, öldürdüklerinin de sıradan köylüler olduğunun Barzani tarafından bile ifade edilmesi hızlarını kesmiyor. Gazetelere manşet atıyorlar: "Zergele Tam İsbet!" Bu vahşi katliamı bilerek ve isteyerek işlediklerini dünya aleme ifşa ediyorlar. Pişmanlık yok, utanmak yok, geri adım atmak yok! "Emri ben verdim, ben" diye böğüren şeflerinin kumaşından olduklarını herkese gösteriyorlar.

1 Ağustos günü sabaha karşı TC uçakları, sivil halkın yaşadığı Kandil'in Zergele köyünü bombaladı. Yerleşim yerleri yerlebir oldu. 8 kişinin öldüğü saldırıda 15'i ağır çok sayıda yaralı var ve henüz enkaz altında insanların olduğu söyleniyor.

Devlet, Cizre'de 29 Temmuz gecesi 17 yaşındaki Hasan Nere'yi elleri arkasından kelepçeliyen 6 kurşunla polis tarafından infaz etmişti. Hemen ardından 30 Temmuz gecesi de Ağrı'da bir eve operasyon düzenleyen özel hareket timleri, evde bulunan 3 kişiyi infaz etti. Sezai Yaşar, Ahmet Yaşar ve Mirzettin Görtürk'ün öldürülmesinin ardından mahalle ablukaya alındı.

Her türlü aşağılama, kıskırtma, baskı ve işkenceyi yapıyor devlet. Her türlü katliamı pervasızca savunuyor. Habur Sınır Kapısında da, İŞİD'e karşı savaşırken hayatını kaybeden 13 YPG/YPJ'nin cenazeleri bekletilip sınırdan alınmıyordu. Uzun eylemlerden sonra geçişine izin verilmişti cenazelerin. Şimdi de 20 savaşçının cenazeleri sınırdan bekletiliyor. Zergele katliamı bu vahşetin son örneklerinden biridir. Bu katliamın hesabı da devrimin alacaklar hanesine çoktan yazılmış bulunuyor.

Öfkemiz Acımızdan Daha Büyük

Kandilli'nin Zergele köyündeki katliamı protesto etmek için Sangazi halkı 3 Ağustos günü sokaktaydı. Yapılan yürüyüşte sık sık ajitasyon konuşmaları yapılarak, "TC devleti saldırılarına devam etmekte... Meydanlardaki direnişi engellemeyen devlet 'PKK kampı' diyerek sivilleri katletmekte... Utanmadan bir de başbakan olacak adam 'evlatlarımızı şehit etmeye hazırız' diyor... Söylüyoruz size, sizin evlatlarımız mı yiğit, bizim evlatlarımız mı..." denildi.

Yürüyüş sırasında sık sık "Katil Devlet Hesap Verecek", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı. Kobane zaferini de selamlayan kitle, Kaymakamlığın önüne geldiğinde polislin "Slogan atmak yok, slogan atarsanız müdahale olacaktır" anonsuna kulak asmadan yürüyüşüne "Katil Polis Sargazi'den Defol" sloganları ile devam etti.

Kitle Demokrasi Caddesinin başına geldiğinde tüm devrim savaşçıları ve Zergele'de katledilen 9 can için saygı duruşu ardından

basın açıklaması okundu.

Okunan açıklamada, "Daha dün gibi acısı yüreklerimizde yine aynı savaş uçaklarının havalanıp Roboski'deki çocukları bombalaması. Katırlarla taşınan o paramparça bedenlerin görüntüleri; gözlerimizin önünden gitmeden, Zergele'de gördük aynı bedenleri parçalanmış insanları, doğmamış bebekleri..."

Kanla beslenen bu faşist düzen, bu insanlık düşmanları, bu umudun düşmanları, bu yarınlardan korkan katiller sürüsü, gözümüzün içine baka baka yalanlar söylüyor vahşi katliamlarını gizlemek için" denildi.

Basın açıklamasının sonuna gelindiğinde "Kanmaya çağız onların zehirli yalanlarına, öfkemiz acımızdan daha büyük, başeğmeyeceğiz! Eyvallahımız yok zulmün karşısında susmayacağız! Ötülerimizin omuzları üstünde yükselecek ve yıkacağız bu köhne düzeni. Saraylarını başlarına yıkacak, özlemini duyduğumuz barış ve özgürlüğü tırnaklarımızla söküp kazanacağız!" denildi. Sloganlar ve alkışlarla kitle dağıldı.

Sargazi Dayanışması

(Serhed Botan) ve Nuri Aydın'ın (Welat Münzür).

Bu 13 savaşçının cenazelerinin sınırdan geçebilmesi için günlerdir eylemler, yürüyüşler yapıldı, sınıra yürünmüştü. Polislin saldırısıyla karşılanan bu eylemlerden sonra başlatılan nöbet sonuç verdi, cenazeler içeri alındı.

Cenazeler Habur'dan Girdi

Habur Sınır Kapısı'nda 26 Temmuz'dan beri bekletilen 13 YPG, YPJ ve HPG gerillasının cenazeleri dün akşam saatlerinde Kuzey Kürdistan'a geçti.

10 gündür sınırdan bekletilen cenazeler saat 22.30 sularında sınır kapısından içeri alınarak Silopi'ye doğru götürüldü. Cenazeler otopsi işleminin ardından ailelerine teslim edilerek memleketlerine gönderilecek.

Rojava ve Şengal'de İŞİD'le yaşanan çatışmalarda hayatını kaybedenler, HPG'li Mesut Pusat (Kurtay Cûdî) ve Mehmet Koç (Çiya Agirî), YPG/YPJ savaşçıları Cahit Çapan (Berxwedan Besta), Veysi Cin (Mêrxaz Kato), Fidan Yalçın (Jiyanda Çarçela), Cumhuri Turan (Êrîş Colemêrg), Mumin Kasap (Bager Farqîn), Kevin Jochim (Dilsoz Bahar), Ferit Oner (Berxwedan Eylem), Ragip Yıldız (Derweş Patnos), Mehmet Bulun (Dilbirîn Qoser), Ferit Coşkun

Silopi'de Devlet Terörü

Faşist devlet vahşice saldırıyor. Hiçbir yasal sınır tanımadan, azgınca saldırıyor. Kürdistan'da faşist devlet terörü tırmıyor.

Kürdistan gençliği bu saldırıların hareket alanını kısıtlamak için hendekler kazıyor kentlerde. Mekanize birimlerin hızını kesiyor, kısmen engelliyor. Kent savaşlarında yaratıcı bir taktik bu emekçiler yararına. Daha önce Cizre'de denenilen yöntem bu kez Silopi'de uygulandı. Devletin buna yanıtı vahşi bir katliam oldu. O da kendi cephesinden "dersini çalıştırdım" gösterdi. Keskin nişancılar dahil tam bir savaş düzeniyle geçti saldırıya. Bütün bir mahalleyi taradı. Çatılara, cami minarelerine yerleştirdiği keskin nişancılar eliyle "insan avı" düzenledi, evler ateşe verildi.

7 Ağustos günü sabaha karşı saat 04.00'te Zap Mahallesi'ni ablukaya alan polis, hendeklerden dolayı mahalleye giremeyince halkın üzerine ateş açtı. İlk öğrenilen bilgiye göre 3 kişi yaşamını yitirdi, 8 kişi de yaralandı, 6 ev de ateşe verildi. Mahallenin dışında bulunan bir trafoda da patlama meydana geldi.

Yaralıların götürüldüğü Silopi Devlet Hastanesi'nde acil hastalar dışında gelen hastalar kabul edilmedi. Silopi'nin Başak Mahallesi'nde çatışmalar devam ederken, İlçe Jandarma Komutanlığı'na ait birlikler de zırhlı araçlarla ilçe merkezine inerek, stratejik noktalarda konuşlandırıldı, helikopterler de havadan denetim yapmaya başladı.

Burjuva medya ise tam gaz iğrenç yalanlarına ve karalama çalışmalarına girişti. Öldürülenlerin "terörist örgütün gençlik yapılanması YDG-H'nin üyesi" olduğunu geveleyip durdu. Üstelik ölenlerden Hamdi Ulaş 58 yaşındaydı! 17 yaşındaki Mehmet Hıdır Tanboğa ise keskin nişancılar tarafından vurulduktan sonra yaralı olarak götürüldüğü hastane önünde, içinde bulunduğu aracın taranması sonucu hayatını kaybetti.

Cizre'de Çatışmalar Ve Cenazeler

Katliam Cizre'de yoğun protestolara sebep oldu. Polisle yaşanan çatışmalar mahalle mahalle tüm ilçeye yayıldı. Polis ablukasına karşı caddelerde barikatlar kuruldu, ateşler yakıldı, savunmaya geçildi. Kaymakamlık ve garizon komutanlığına roketatar ve uzun namlulu silahlarla saldırı gerçekleştirilirken, Yafes Caddesi'ne yapılan roketatarlı saldırıda da 1 polis öldü, 4'ü yaralandı.

Bu saldırıları protesto etmek için Cizre'den Silopi'ye yürümek isteyen yüzlerce kişi, polisler tarafından engellendi. HDP Cizre İlçe Örgütü binası önünde toplanan yüzlerce kişi, "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" ve "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarıyla Silopi ilçesine doğru yürüyüşe geçti. Kitle eski köprü civarına geldiğinde esnada önlere onlarca akrep tipi zırhlı araç tarafından kesildi. Polis kitlenin hareket etmesi halinde saldıracağını söyledi. Yapılan bir konuşmanın ardından HDP ilçe binası önüne geri dönen kitle sokaklarda polislin tavrını ve Silopi katliamını protesto etti. Polisler de gaz bombası, plastik mermi ve gerçek mermilerle saldırdı.

8 Ağustos sabahı saldırıları protesto etmek isteyen esnaf Cizre ve Silopi'de kepenk kapattı; binlerce kişi dün katledilenleri toprağa vermek için Silopi'ye gitti.

Katledilen Mehmet Hıdır Tanboğa (17), Hamdi Ulaş (58) ve Kamuran Bilin (27) onbinlerce kişi tarafından 8 Ağustos günü son yolculuğuna uğurlandı.

Silopi Devlet Hastanesi'nde dün gece yapılan otopsinin ardından sabah saatlerinde cenazeler hastaneden alındı. Şehitlik Mezarlığı'na doğru öfkeli intikam sloganları atıldı.

Mezarlıkta konuşan anne Tanboğa "Oğlum tüm Kürdistan'ın şehididir" diye konuştu. Cenazenin ardından polis, halkı provoke etmeyi sürdürdü, onlarca zırhlı araçla sokaklarda siren çaldı.

Silopi saldırısına ilişkin açıklama yapan KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanlığı, "Kürt halkı bulunduğu her alanda bu saldırılara karşı topyekun bir direniş göstermeli, Silopi ve Amed halkının yalnız olmadığını göstermelidir" derken, Komalen Civan Koordinasyonu da çağrı yaparak, "Kürdistan gençliğini ve genç kadınlarını Silopi direnişini Kürdistan ve buldukları her alana yaymaya çağırıyoruz" dedi.

EMEKLİLER HADDİNİ AŞARAK İLERLİYOR

Özgür Güven

Parlamentarizm hastalığına yakalananlar HDP'de buluştular. HDP içinde olmayanlara ya HDK ya da BHH çatısı altında. Böylelikle küçük burjuvazinin politik temsilcilerinin büyük bir bölümü bir araya gelmiş oldu.

Küçük burjuva hareketin uzlaşmacılığı onu parlamentarizm hastalığına sürüklüyor, uzlaşmacılık ise onun doğasından kaynaklanıyor. Küçük burjuvazi adından da anlaşılacağı gibi küçük mülk sahipliğini ifade eder. Onlar, ekonomik ilişkileri nedeniyle özel mülkiyeti savunurlar. Bu nedenle kendilerini bir burjuva gibi görür, hissederler. Ama aynı zamanda kapitalizmin işleyiş yasaları gereği her an mülkiyetlerini kaybetme korkusuyla kendilerini proletaryaya yakın hissederler, proletaryayla birlikte davranma eğilimi gösterirler. Küçük burjuvazinin doğasından kaynaklanan bu çelişkili karakter onların ekonomik ilişkilerinden, toplumdaki ve üretimdeki yerlerinden kaynaklanıyor. Küçük burjuvazinin politik temsilcilerinin sık sık parlamentarizm hastalığına yakalanması da uzlaşmacılıkları da bundandır.

Küçük burjuvazi bu çelişkili doğası gereği hem proletaryanın yanında mücadeleye katılır hem de uzlaşmacıdır.

Kapitalizmin temel sınıflarından biri olan burjuvazi de uzlaşmacıdır. Bu sınıf esas olarak artı değer sömürüsü sayesinde vardır. Sömürücü bir sınıf olması nedeniyle, proletaryadan korkusu karşısında devirdiği eski toplumun sömürücü sınıfı feodallerle uzlaştığı gibi, bugün proletaryanın devrimci atılımı nedeniyle her şeyi kaybetme riskiyle karşılaştığında tavizler vererek uzlaşmaya yanaşır. Ancak durumunu güvenceye aldığına verdiklerini geri almak kaydıyla.

Proletarya ise toplumsal konumu gereği sonuna kadar tutarlı tek devrimci sınıftır. Onun kurtuluşu kapitalist özel mülkiyeti ortadan kaldırmasına bağlıdır, devrimci mücadeleyi sonuna dek götürmek zorundadır. Çünkü yarı yolda durduğunda her şeyi kaybedip yeniden başlamak zorunda kalacaktır. Bu nedenle küçük burjuvazi de büyük burjuva da uzlaşmaya karşı çıkmazken proletarya karşı çıkar. Proletaryanın öncüsü olan komünistler de her türlü sınıf uzlaşmacılığına karşı çıkar, eleştirip mahkum eder; uzlaşmacılığa karşı sürekli olarak ideolojik mücadele verir.

Küçük burjuvazinin çelişkin ve uzlaşmacı doğasına bir kez daha dikkat çekmemizin nedeni proletaryayı uyarmaktır. Çünkü birleşik devrimin gelişim sürecinde eskiyen ve çökmekte olan burjuva toplumla yeni toplum olan geleceğin toplumu sosyalist toplum arasındaki mücadele ve çatışmanın sertleştiği her dönemde küçük burjuvazinin politik temsilcileri uzlaşma yoluna saptılar, bugün olduğu gibi parlamentarizm hastalığına yakalandılar, sorunların çözümünü orada aramaya başladılar.

Küçük burjuvazinin bu hastalığı zaman zaman işçi sınıfının bir bölümüne de sirayet etti. Oysa ki, işçi sınıfının kendisini olayların akışına kapırmama lüksü yoktur. Zira asıl amacına sınıfları ortadan kaldırma hedefine ulaşılabilmesi için olayların akışına kapılması değil, günübirlik olaylara neden olan, onu etkileyip yönlendiren asıl nedene, ekonomik temele yoğunlaşması gerekir. Proletarya ekonomik temele yoğunlaşarak kapitalist üretim biçimine ve kapitalist özel mülkiyete son verme hedefini başa almaz, asıl olanı değiştirmek için mücadele vermezse olayların akışına kapılmaktan da kurtulamaz.

Kapitalist toplumda üretimden toplumsal yaşama dek her alanda yabancılaşma vardır. Proletaryanın kendi emeğinin ürünü olsun, toplumsal faaliyetin ürünü olsun hepsi de kendi denetiminden dışına kaçır; nesnel bir güç olarak yabancılaşıp katılır. Kapitalizmde toplumsal ilişkilerin böyle yabancılaşıp katılması, yeni ve daha ileri bir toplum olan sosyalizme geçişin önünde ciddi bir engel olarak dikilmesi varır. Proletarya önüne çıkan bu engeli zora dayalı devrim yoluyla aşar. Eski toplum olan burjuva toplumu koruyan politik biçimi zor yoluyla yıkp komünizme doğru yoluna devam eder.

Kapitalizmin kendi gelişimi 20. yüzyılın başında emperyalizm aşamasına vardı; tekelcilik dünyaya egemen oldu. 1917 Ekim Devrimiyle birlikte kapitalizmden komünizme geçiş çağı başladı. O günden bu yana yaşananlar bu geçişin sancılarında ibarettir. Bu çatışmalı ve sancılı süreç yeni topluma geçiş küresel ölçekte tamamlanmaya kadar sürmektedir. Türkiye ve Kürdistan'da yaşananlar da bu geçiş sürecinden kopuk değildir.

Proletarya ve halkların oluşturduğu geniş emekçi yığınlar, gelişmenin belirli bir aşamasında açıkça ve artan oranda devrimci mücadeleye katılırlar. Öncünün burada yapması gereken hangi mücadele biçiminin öne çıktığı ve o sırada kitle mücadelesinde tetikleyici olgunun ne olduğunu doğru olarak saptamaktır. Zira zincirin hangi halkasından yakalandığı çok önemli. Eğer doğru halka yakalanmazsa bütün enerji boşa harcanır. Bu nedenle hangi halkın yakalanacağı doğru olarak belirlenmeli ve devrimci hedefler kitlelere gösterilmelidir. Bu yapılmadan genel olarak devrimci mücadele yükselişe geçtiğinde hareketin güçlendiğinden, devrimci mücadelenin yükselişinden söz etmek durumu gerçek anlamda kavramamak, akıntıya kürek çekmek demektir.

Hep söylüyoruz, tarih tek düze bir ritimle ilerlemez. Devrimi emekçi yığınların yüreğine ve beynine yerleşip olgunlaştıran süreç, eşitsiz bir gelişim gösterir. Bazen çılgın ırmaklar gibi köpürür taşar, bazen menderesler çizer yavaşlar. Şimdi devrimin yükselişinin hız ve yoğunluk kazandığı, coşkuyla ilerlediği bir dönemdir. Bunda emperyalist kapitalist sistemin dünya krizinin etkisi var; Rojava devriminin, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin rolü var; hükümet krizinin, gerilla eylemlerinin, geniş emekçi yığınların katıldığı devrimci kitle eylemlerinin, ayaklanmaların etkisi var. Bütün bu eylemlerde kendini açığa vuran devrimin güçlü atılımının zirvedeki krizi alabildiğine derinleştirdiği görülüyor. Öyle ki, "iç güvenlik yasası" adını verdikleri ayaklanma bastırma yasalarına rağmen, hatta Cumhurbaşkanı'nın açık tehditlerine rağmen polis kitle eylemlerinde silah kullanmaktan çekiniyor. Zirvedeki kriz henüz devlet çarkını, bürokrasiyi felce uğratmasa da bir çatlak oluşturmuş durumda.

Öncünün burada yapması gereken, tam bir özgüvenle hareket etmek; bu işi biz Leninistlerden başka hiç kimsenin yapamayacağı bilinciyle öne çıkmaktır. Devrim bütün yönlerden müthiş bir atılım içinde. Her şey devrime doğru akıyor. Yasal ya da fiili grevler, işçi eylemleri, kursal alanlarda ayaklanan çevre bilinçli; ulusal kurtuluş hareketinin eylemleri, ayaklanmalar, gösteriler. Her kesimden emekçi yığınlar her yerde devrime akıyor, devrimin zaferini hazırlıyor. Devrimi başarmak için tam bir haddini aşma durumu var. Şimdi devrim zamanı; şimdi büyük bir özgüven ve büyük bir cüretle atığa geçme zamanı.

"Yolumuzdan Asla Sapmayacağız Devrime Kadar Savaşacağız"

İzmir'den Suruç'a giden SGD'liler, Suruç'ta yaşananlarla ilgili 28 Temmuz günü saat 12.00'da İHD'de bir basın toplantısı düzenlediler.

Basın metnini okuyan Pınar Gayıp, "Rojava Devrimiyle dayanışmak, tecavüzçü, faşist IŞİD çetesi tarafından harabeye çevrilen devrimin sembolü Kobane kentini yeniden inşa etmek, toplanan kitaplarla kütüphane yapmak için yola çıktık. Bizim gibi coğrafyamızın bir çöküşten yola çıkan devrimcilerimizle arkadaşlarımızla Suruç'ta bir araya geldik. Kobane'deki etkinlik planımız ile ilgili basın açıklaması yaptığımız sırada AKP beslemesi IŞİD'in hedefi olduk. 31 yoldaşımız şehit düşerken yüzün üzerinde de arkadaşımız, yoldaşımız yaralandı, sakat kaldı.

(...)Rojava'da yükselen ve büyüyen devrim, kadınların, gençlerin, yoksulların, ezilen ulus ve inançların emperyalist ve bölgesel gericiğin yıkım ve boğazlaşma siyasetine karşı alternatif yaratmakta ve bu temelde tüm karşı devrimcilerin hedefi haline gelmektedir. Rojava Devriminin yakıtı ateş sönmeyecek aksine bir özgürlük yangınına dönüşerek tecavüz ordusu, faşist IŞİD ve onu yaratan emperyalist ve bölgesel gericiği yakarak tarihin çöplüğüne fırlatacağı. Şehitlerimize, yaralı yoldaşlarımıza, halklarımıza sözümüz budur: Coğalarak gelecek, hesap soracağız. Biz kazanacağız. Devrim kazanacak." dedi.

Katliamın tanıkları yaptıkları konuş-

malarda orada yaşanan katliamdan sonra patika ve karanlık sessiz yollardan otobüslere bindirildiklerini durumun mülteciliğe ve insan kaçakçılığına benzediğini, her şeyin bir gizlilik içinde yapıldığını ve can kaybının önüne geçilmesinin en büyük etkeninin oradaki halka verilen ilk yardım eğitimleri ve kurulan ilk yardım timlerinin müdahalelerinin olduğunu belirttiler.

Açıklamanın ardından İHD adına yapılan konuşmada "Suruç'ta 32 tane yoldaşımız katledildi. Bu katliamın en büyük faili ve sorumlusu devlettir. Orada milyonların kalbi atıyordu. Orada sadece 32 yoldaşımızı değil hepimizi katlettiler. Bizler bu sürecin takipçisi olmaya devam edeceğiz" dedi.

Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmada da, "Suruç'ta katledilenlerin ailelerinin, yakınlarının acılarını bizler de acımız belledik. Öfkelerini biz de kuşandık ve devrimci dayanışmanın önemini bir kez daha anladık. Bu ve bundan sonraki tüm süreçlerde SGDF'nin yanında

olacağız. Katliamın üzerinden 1 hafta geçti. Dinci faşist çeteler barışa, insanlığa ve devrime yüzünü dönen o güzel insanları bilerek ve isteyerek katletti. Onlara tahammül edemedi ve artık güzellikten ve iyilikten yana hiçbir şey tahammülleri yok. Bizi baskılarla sindirmeye çalışanlar iyi dinlesin. Biz bu topraklar gibi verimli, devrimci yetiştiren bir coğrafyayın çocuklarıyız. Gücümüzü yolumuzu benizlerden, üretimizi Aysunlardan ve Sibellerden aldık. Biz özgürleşen bir halka Rojava'yla birlikte gördük. Bizi bir öldürecekler. Bin çoğalacağız. Yolumuzdan asla sapmayacağız devrime kadar savaşacağız." dedi.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi adına yapılan konuşmada ise "Birçok ilden olduğu gibi buradan da bir çok yoldaşımız oraya gittiler. Kampanyanın son gününe kadar araçlarını ayarlamaya çalıştılar. Hepsi böyle bir paylaşımında bulunacakları için çok heyecanlıydılar. Buradan ayrılırken hepsiyle mutlu bir şekilde sarılarak ayrıldık. Ancak 32 yoldaşımız orada katledildi ve hâlâ tedavi gören yaralı arkadaşlarımız var. Bizleri katleden AKP Hükümeti operasyonlarla da bastırmaya çalışıyor. Halklarımızı, devrimci, demokrat yurtseveri faşizme karşı sokaklarda anti-faşist mücadeleyi büyütme çağırıyoruz" dedi.

Açıklama savcılıkta katliamla ilgili suç duyurusunda bulunulacağı belirtilerek sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

Baskılar Devrimcileri Hiçbir Zaman Durduramadı Ve Durduramayacak

İzmir Mücadele Birliği Platformu, geçtiğimiz günlerde Narlıdere'de 2 Mücadele Birliği okurunun gözaltına alınması ve genel süreçle ilgili bir basın toplantısı düzenledi.

31 Temmuz Cuma günü saat 11.00'de İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesinde düzenlenen basın toplantısında "Suruç'ta 300 SGDF'li öğrencinin fiziken imhasını amaçlayan bir saldırı düzenlendi. Bu saldırıda otuz bir sosyalist arkadaşımızı kaybettik. Bu saldırı tüm devrimci güçlere bir gözdağıydı. Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle dayanışma gösterenlerin, Gezi ayaklanmasında dövüşenlerin cesazsız bırakılmayacağı mesajıydı.

Saldırı açık bir şekilde devlet eliyle gerçekleştirilmiştir. IŞİD, TC tarafından bugüne kadar beslenmiş, yetiştirilmiş ve himaye edilmiştir. Tırlarla gönderilen silahlar; Antep-Kilis-Adıyaman-Ankara'daki IŞİD örgütlenmeleri, AKP belediye başkanları ve dinci-faşistler için açılan kadrolar bunun açık kanıtıdır. Suruç katliamı Türk devletin 11 Eylül'üdür. Devrimci, ilerici, muhalif güçlerin; fiziken yok edilmesini ve ezilmesini amaçlayan bir süreci başlatmak için, bu saldırı planlanmıştır. Sonrasında Türkiye ve Kürdistan'da başlatılan tutuklama terörüyle devrimciler infaz edilmiş, cenazelere-cemevlerine saldırılmıştır. Camiye ayakkabıyla girdiler yaygarası koparanlar; Alevilerin inanç merkezlerini özel hareketçi polisler eliyle kuşatma cüretini göstermiştir. Alevilere katliam mesajı verilmiştir!

AKP ve onun akıl hocası RTE, devlet iktidarını açık silahlı birlikler eliyle sağlayabilmektedir. Çünkü toplum artık bu hırsızkatil-takiyeci sürünün yalanlarına inanmamaktadır. 15 yıllık iktidarları boyunca, bu 3. sınıf müteahhitçi kafa 15 binin üzerinde işçiyi katletmiştir. Reyhanlı ve Amed'de halka karşı saldırılar bunlar eliyle gerçekleşmiştir. Riyakar, hırsız, faşist zihniyetleri ve eylemleri halkta ki öfkeyi daha da arttırmaktadır. IŞİD'in siyah bayrağı Türk devletinin faşist kimliğini simgelemektedir ve Mussolini'nin kara gömleklilerinin ruhunu taşımaktadır. Aynı salyaly sözler ve saldırılar; burjuva basın eliyle de yürütülmektedir. Bu kan içici sürü, Kürt halkının kanından ve özgürlüğünden beslenmeye çalışmaktadır. Kobane'de aldıkları yenilgiyi unutamayanlar, Kürt gençlerini kurşunlayıp ellerini arkadan bağlayarak öldürmekte, gözdağı vermektedir.

Seçimlerin, parlamentodaki vekil sayısının devletin faşist ka-

rakterini değiştirmedeği bir kez daha kanıtlanmıştır. Süreci karşılayacak, devlet saldırılarını püskürtmek olan faşizme karşı sokak mücadelesidir. Faşizm sokakta, fabrikalarda serhildanlarla yenilecektir. Günay Özarslan'ın ölümsüzlüğe uğurlanmasında Gazi mahallesi ruhu, bunun mümkünliğini göstermiştir. Gezi ayaklanması ve Kobane direnişi deneyimleri, bu tarihsel görevi önümüze koymaktadır. Asıl olan işçilerin, emekçilerin-Kürt halkının faşizme karşı birleşik mücadelesidir. Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma! Faşizme Karşı Şimdi Devrim Zamanı!" denildi.

Basın metninin ardından gözaltına alınan okurumuz Servet Kaya yaptığı konuşmada "Narlıdere 2. İnönü Mahallesi'nde otobüs yakılma eylemiyle ilgili olarak yapılan gözaltılarda, gözaltına alınan kimsenin resmi yok ve hiçbir delil yok. Tamamen makul şüpheli olabileceği, eyleme katılmış olabileceği düşünülen kişiler gözaltına alınmıştır. İnsanları sabahın çok erken

saatlerinde özel hareket polisleri ve yüzlerce sivil polisle çocuklarının önünde işkence yaparak gözaltına almışlardır. Zaten ellerinde hiçbir delil olmadığı için de bizleri 3 günün sonunda serbest bıraktılar zorunda kaldılar.

Biz biliyoruz ki herhangi bir şekilde oradan geçmiş olsaydık da tutuklanma ihtimalimiz olabilirdi. Devlet aslında gelişen halk ayaklanmalarını önlemek, ilerici öncü güçleri yok etmek için bunları mazeret olarak önümüze koyuyor. Bunlar şimdilik çok hızlı dosyalar ancak daha derinlikli ve planlı dosyalar önümüze getirelecektir ve devrimci güçler yok edilmek için daha organize işler yapılacaktır. Bu süreç daha yeni başladı ve çok hızlanarak devam edecektir bizce.

Bu tür baskılar devrimcileri hiçbir zaman durduramadı ve bundan sonra da durduramayacak. Biz mücadelemizi hızlandırmaya, arttırmaya, sokaklarda örgütlenmeye devam edeceğiz" dedi.

Gözaltına alınanların avukatı ise "Saat 04.00 ve 04.30'da iki ihbar yapıldığı söyleniyor ama nasıl oluyorsa saat 5.00'de polis evleri basıyor. Polis 15 kişilik bir liste hazırlamış ve bu listedekileri kendisi ihbar etmiş gibi görünüyor. 3 gün boyunca dosya sorduğumuzda çeşitli bahanelerle dosya bize gösterilmedi ve müvekkillerimiz serbest bırakıldığında dahi dosyayı göremedik. Bu tamamen iç güvenlik yasasıyla gündeme gelen makul şüpheli olmalarından kaynaklanıyor. Cumhurbaşkanı 'Biz iç güvenlik yasasını boşa çıkarmadık' dedi ve bunun ardından birçok gözaltı ve tutuklama yaşandı. Müvekkilimizin de dediği gibi bu gözaltıların devamı gelecektir. Ve herkes kendi alanından karşılığını verecektir." dedi.

Mücadele Birliği İzmir

Cemevlerimizden Elinizi Çekin

İzmir Alevi Bektaşî Federasyonları Günay Özarslan'ın cenazesine ve Gazi Cemevine yapılan saldırıyı protesto etmek için 27 Temmuz günü saat 19:00'da İzmir Valiliği önünde basın açıklaması yapacaklarının duyurusunu yaptılar.

Bunun üzerine saat 15.00 civarlar-

rında Konak Meydanında bomba olduğu iddiasıyla, meydan yüzlerce çekim kuvvet polisi, ve yüzlerce sivil polis, 3

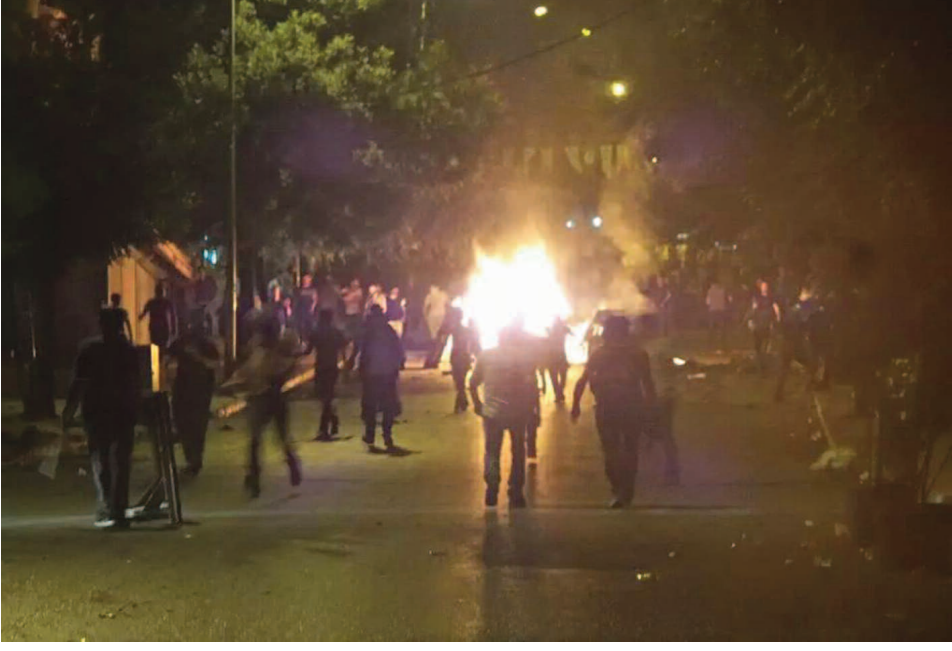
Toma, 2 Akrep ile kapatıldı. Saat 19.00'da Konak Meydanında kitlenin slogan atarak toplanması üzerine, polis kitlenin etrafını sararak kitleyi Konak YKM önüne kadar sürükledi.

Konak YKM önünde basın açıklaması yapan kitle "cemevlerimizden ellerinizi çekin" vurgusunu tekrar tekrar yaptı. Eylem mücadele vurgusu yapılarak sonlandırılırken eylemin ardından sosyal medyada "60 eylemciye karşı 2000 polis" şeklinde paylaşımlar yapıldı.

Mücadele Birliği İzmir

Savaşmayı Öğrendik

Merhaba bir Mücadele Birliği okuru olarak, Gazi Mahallesi'nde gördüğüm bir olayı anlatmak istiyorum.

Ev baskınında infaz edilen Günay Özarslan'ın cenazesini kaçırma girişimleri ve polislin "ya biz gömeceğiz ya da on kişi götürün gömün" tavrına karşı, ölümsüzleşenlerimizi layık oldukları şekilde gömmek istedik.

Katliamları kınamak için sokaklara döküldüğümüzde tüm sokaklarda hemen hemen barikatlar kurulmuş ve dişe diş kavgaya tutuşmuşuk. Bir sokakta caddeye yakın bir yerde barikatlar kurulmuş ve gençler barikatın ardında beklemek yerine, saldırıya geçip telleri bir uçtan bir uca gererek akrebin giremediği barikalara geçiyorlardı.

Tüm sokağı gazla boğdukları zamanlardan birinde bir kadın kömürlüğünü boşaltıp barikata götürüyordu. Hemen yanına gidip bir ucundan da ben tuttum bütün kömürlük boşaldığında ve sokak boşalmaya başladığında kadın polislere sesleniyordu ara ara. "Katiller, faşistler teslim olun etrafınız sarıldı, teslim olmazsanız müdahale edeceğiz". Akrepler hemen cevap olarak

gaz bombaları gönderiyordu ama kadın kahkaha atıyordu. Düşmanın moralini bozmak çok hoşuna gidiyordu. Sonra sohbet başladık ve 90'larda yaşadığı işkenceye vücudundaki hasarlarından bahsetti "35 senedir Gazi'deyim. Savaşmayı öğrenmek zorunda kaldık" diyordu yine güleç yüzüyle.

Başka bir sokakta bir apartman, eylemcilere küfredip kapıları kapattı. Oradaki halk kapıları kırdı ve kendiliğinden ajitasyona başladılar: "Burası Gazi mahallesi. Bedeller ödedik, bu kadar rahat oturabiliyorsanız gençlerin sayesinde. Beğenmiyorsanız gidin mahallemizden"... "Gazi Faşizme Mezar Olacak" sloganları eşliğinde apartmandan ayrılarak ve barikata doğru yöneldi.

Dinci-tarikatçı olduğu anlaşılan iki kişinin koştuğunu fark ettik. Bellemini tutuyorlardı. Yanımdaki yoldaşa gösterdim, fırladı gitti, biz de peşinden elbette. Vardığımızda yerde yatıyordu biri. Sorguluyorlardı, cebinden bir şeyler çıkmıştı, isim listeleri vs. Kitle çok öfkeli, ellerine verseniz parçalayacak durumdalar. Ama sorgulanıyordu. Kobane'de abisi ölümsüzleşen, onun acısına dayanamayıp ölen annesi ve Suruç'taki patlamada ölümsüzleşen babasının intikamını almak istedi bir yoldaşımız, yüzlerine tükürdü ve "ailemi yok ettiniz Allah belanızı versin" dedi. Bir başka yoldaşımız "Kobane'de yoldaşlarımız sizin gibi itlerle savaşıyor" diye bağırıyordu.

Yüzü kapalı iki militan geldi ve bu adamları götürdüler. Bu iki adamın bizden uzaklaşır uzaklamaz akrep içine girerek polise sığındığını fotoğraflarını gördük.

Gazi'den Bir Mücadele Birliği Okuru

Avukatlara Adliye Önünde Biber Gazlı Saldırı

İşkence edilerek tutuklanan avukat Deniz Sürgüt için, meslektaşları 7 Ağustos sabahı Çağlayan Adliyesi önündeydi. C kapisı önünde toplanmaya başlayan avukatlar, Şırnak'ta tutuklanan meslektaşları için basın açıklaması yapmak istedi. Ancak polis, avukatlara engel olmak istedi, vazgeçmediklerinde de biber gazı sıkarak kalcanları ile saldırdılar.

Saldırının ardından dağılmayan avukatlar ısrarla açıklamalarını yaptılar ve adliye içinde oturma eylemine başladılar.

"İnsan Hakları Savunucuları Yılmayacak"

5 Ağustos günü İdil'de gözaltına alınarak işkence ile tutuklanan avukat Deniz Sürgüt için Çağlayan'da basın açıklaması yapmak isteyen avukatlara polis saldırmıştı. Avukatlara yönelik bu saldırıları protesto etmek isteyen İHD İstanbul Şubesi, 8 Ağustos'ta Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı.

Devletin ve iktidarın hemen her gün onlarca yaşam hakkı ihlali, gözaltı ve tutuklamalara tanık olduklarını söyleyen İHD'liler, İHD Batman şube yöneticisi Ahmet Demir'in de 3 Ağustos günü gözaltına alınarak tutuklandığını söyledi.

Av. Deniz Sürgüt'ün de gözaltına alınışını ve gözaltında yaşadığı baskı ve işkenceleri anlatan İHD'liler, devletin işkencecileri cezalandırmak yerine ödüllendirdiğini de söyledi.

"İşkence ve eziyet insanlığa karşı suçtur, kınıyoruz. İnsan Hakları savunucuları başta olmak üzere, kime karşı olursa olsun bu suçu işleyenlerin yargılanarak cezalandırılması için buradan çağrı yapıyoruz" denilen basın açıklamasının ardından Sabahat Tuncel de bir konuşma yaptı.

Biber Gazı Yasaklansın

Biber Gazı Yasaklansın İnisiyatifi 1 Ağustos Cumartesi saat 11.00'de Türkiye ve Kürdistan'daki 6 aylık biber gazı kullanım raporunu, İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak duyurdu.

Ölümcül bir silah olan biber gazının yasaklanması için 2 yıldır kampanya yürüten inisiyatif adına toplantıya Kimya Mühendisleri Odası, TTB, İHD ve İHV katıldı.

Okunan basın açıklaması ve 6 aylık rapor özetinde; bombalarla gencecik insanların katletildiği, polis şiddetinin biber gazından doğrudan ateşli silahla ölümlere doğru evrildiği bugünlerde yaşanan tüm bu devlet şiddetini kınayan ve bomba, mermi ya da biber gazı ile insanların ölümüne yol açan katliamcı yaklaşımı teşhir edildi. Ve açıklamada, 2015'in ilk 6 ayında 24 ilde 102 gün kimyasal silah olan biber gazının kullanılmış olduğu ve en az 8'i çocuk olmak üzere 187 kişinin yaralandığı belirtildi. Biber gazı kullanımının ülkemizde son 6 ayda yarattığı tahribata dair somut bilgiler paylaşıldı.

Dağıtımlarımız Devam Ediyor

Gelenekselleşen Mücadele Birliği gazetesi sabah dağıtımı Mecidiyeköy metrobüs girişinde yapıldı.

İşçi ve emekçilere yani gazetesinin kendi okuyucu kitlelerine ulaşması için sabahın erken saatlerinde buluştu. Keyifle başlayan çalışmada "Döktüğünüz Kanda Boğulacaksınız!" manşeti okuyucuların ilgisini çekti.

Süreçten kaynaklı politik gündemin insanlarda yarattığı tepki ayak üstü sohbetlerimizde temennilere ve dileklere dönüştü. Gazeteye bakıp "İnşallah" diyenler mi, yoksa "Aferin çocuklar terketmeyin buraları" diyenler mi dersiniz.

Böylesi süreçlerde yapılan ya da yapılacak olan dışarıya yönelik devrimci faaliyet insanların gözünde cesaret ve cürete dönüşüyor. Bu çalışmamızda da bu tür söylemlere ve yaklaşımlara tanık olduk. Ve böylesi süreçlerde devrimcilerden uzaklaştırılmaya çalışılan halkın devrimcilere sahip çıkması önemli.

Çalışmalarımız ve devrimci faaliyetimiz her türlü baskıya karşı devam edecektir.

"Halkımızın Mücadelesine Destek Olmaya Çağırıyorum"

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri Ahmed Saadat, son dönemlerde İsrail'in zindanlardaki Filistinliler üzerinde baskı ve saldırılarını artırdığını söyleyerek, uluslararası tüm kurum ve kuruluşlara çağrı yaptı. Ahmet Saadat, kendisi de 9 yıldır İsrail zindanlarında tek kişilik hücrede kalıyor.

FHKC Medya Merkezi'nin gönderdiği mektubu ise şöyle:

"İrkçi, yerleşimci-sömürgeci işgal devleti, Filistin halkına karşı savaşında ve işgali ve işgalin apartheid özünün pratiklerini suç kabul eden uluslararası hukuk ve Birleşmiş Milletler kararlarını ihlal etmekte ısrarını sürdürüyor. Bu saldırganlığın üstü, uluslararası hukuka ve halkımızın temel haklarına saygı gösteren adil bir çözüme tüm kapıları kapatan egemen uluslararası ve emperyalist güçlerin uluslararası siyasi forum ve kurumlarıdaki ikiyüzlülüğü, uluslararası destek, damşıklı dövüş, sessizlik ve stratejik ittifaklar ile örtülüyor. Halkımıza, top-rağımıza, ağaçlarımıza ve taşlarımıza karşı tepeden turnağa silahlandırılmış düşmana karşı orantısız bir savaşta halkımıza direnişten başka seçenek bırakmamıştır.

İşgalci devletin halkımıza karşı günü birlik suçları ve ırkçı politikası, Güney Afrika halkına karşı beyaz azın-

lık hükümetinin uyguladığı ırk ayrımcı suçlarını ve ihlallerini hatırlatıyor. Ve bizlere, ırkçılığa, zulme ve apartheide karşı uluslararası halkçı güçlerin geniş desteğini de Güney Afrika halkının mücadelesini ve bu ittifakın ırkçı apartheid rejimini kuşatma, onu parçalama ve demokratik bir projeyi inşa etme yetisini de hatırlatıyor.

Bugün ırkçı, yerleşimci-sömürgeci Siyonist projeyi kuşatma altına almak, daha doğrusu, bu projeyi gayrimeşrulaştırmak ve halkımızın kurtuluş, kendi kaderini tayin ve mültecilerin geri dönüş hakkı mücadelesini desteklemek Filistin için demokratik bir siyasi çözüme giden yola girilmesi için kritik öneme sahiptir.

Bundan dolayı, tüm ilerici, özgürlük ve demokrasi güçlerini şu yollarla halkımızın mücadelesine destek olmaya çağırıyorum:

1) "İsrail'in halkımıza karşı yürüttüğü saldırganlık savaşının tüm

uluslararası forumlarda kınanması ve "İsraili" yetkililerin adaletin önüne çıkarılması için ciddi bir emek sarf etmek.

2) Tüm boykot biçimleri: işgal devletini siyasi, iktisadi, akademik ve kültürel olarak boykot ederek ve özellikle de sömürgecilik ve yerleşim sanayilerine somut bir ekonomik kuşatma gerçekleştirmek.

3) İşgale askeri ve ekonomik destek veren ve yatırım yapan tüm şirketlere karşı küresel boykot kampanyalarını arttırmak.

4) İşgalin siyasi ve askeri liderlerini tüm hukuki arenalarda ve uluslararası mahkemelerde kovuşturulmaları ve suçlarından dolayı yargılanmaları için çalışmak.

5) Filistin halkının tutsaklarının mücadelesini desteklemek, haklarını savunmak, özgürlüklerini talep etmek ve savaş esiri olarak tanınmaları ve Cenevre Sözleşmelerinin ilgili maddelerinin uygulanmasını içeren siyasi ve hukuki destek sağlamak.

Sevgili dostlar, sizin desteğinizle ve halkımızın iradesi ve kararlılığıyla ve onun direnişi ve sebatı ile zafere ulaşacağız.

Ahmed Saadat
Nafha Hapishanesi"

Donbasslı Milislerden

'Türk ve Kürt Yoldaşlarına' Dayanışma Mesajı

Ukrayna'nın doğusundaki Donbass bölgesinde bağımsızlık yanlısı milislerin yanında savaşan Hayalet Tugayı, Türkiye'deki 'Türk ve Kürt yoldaşlarına' dayanışma mesajı verdi:

"Hayalet Tugayı'nda savaşan komünistler adına, İŞİD'in Suruç'ta gerçekleştirdiği terör saldırısında ölenlerin yakınlarına taziye dileklerimi iletiyorum. Verdiğiniz mücadeleyi uzun zamandan beri izliyoruz. Sizlerle dayanışma içindeyiz. Büyük sermayenin amaçlarına ulaşabilecek için olabilecek en gerici güçleri kullandığını biliyoruz. Bu güçlerin Ukrayna'daki karşılığı, Sağ Sektör ve diğer faşist örgütler. Ortadoğu'daki karşılığı da İŞİD militanları. Kapitalizm, uluslararası bir olgudur. O nedenle de (kapitalizmle) sadece birleşik bir işçi hareketiyle mücadele edilebilir. Yaşasın Lugansk ve Donetsk'ten İstanbul

ile Kobane'ye uzanan birleşik anti-faşist cephe! No pasaran!"

İŞİD Operasyonunda Skandalın Eşiğinden Dönüldü: Hatalı Koordinat Verilen Türk Jetleri Az Kalsın Bir İŞİD Karargahını Vuruyordu... Zaytung

El-Kaide Militanı Kılığında 2 Aydır Türkiye'de Bedava Tatil Yapan Turist Şebekesi Çökertildi

Zaytung

İnsanca Yaşamak İstiyoruz

Mücadele Birliği olarak İstanbul Esenyurt'ta inşaat işçisi olarak çalışan ve çalıştıkları inşaatta yaşamlarını sürdüren Vanlı gurbetçi işçilerle Suruç katliamı, yaşanan çatışmalar ve gündeme dair röportaj yaptık

Merhabalar, öncelikle isimleriniz nedir? Nerelisiniz? Ne kadardır gurbetçi olarak inşaatlarda çalışıyorsunuz?

Baran: Merhabalar, öncelikle Mücadele Birliği olarak buralara gelmenizden memnun olduk. İsmim Baran. Van Çaldıranlı'yım. Ben 20 yaşındayım 6 yıldır gurbette inşaatlarda çalışıyorum.

Ali: Ben de Van Çaldıranlı'yım, 16 yaşındayım. Baran abim olur. Ben de bir yıldır abimle birlikte inşaatlarda çalışıyor ve aileme destek oluyorum.

Dağıstan: Ben de Van Çaldıranlı'yım, 17 yaşındayım 6 aydır inşaatlarda çalışıyorum. Hepimiz aynı köydeniz. Bizler inşaat işinin ihalesini belli para dahilinde kendimiz alıp, işi bitirip olan parayı paylaşarak bu şekilde çalışıyoruz.

Biliyorsunuz Suruç'ta devlet 32 sosyalist genci katletti. Devletin bu

katliamları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Baran: Öncelikle devletin katlettiği 32 gencin ve daha önceki katliamların hesabını yıllardır ezilen, sömürülen insanlar olarak bizler sormak zorundayız. Buradan sizler aracılığı ile Kobane'ye savaşmaya giden kardeşime ve Kobane'de savaşan herkese selamlarımı iletmek isterim. Bir halk olarak onların yanında olduğumuzu belirtmek isterim.

Ali: Ben yapılan bu katliamın bizleri çok üzdüğünü belirtmek isterim. Ben bir Kürt genciyim. İster Kürt olsun ister Türk, Alevi, Sünni, Ermeni veya Gürcü kim olursa olsun hiç bir insanın katledilmesini istemem. İnsanların katledilmesine toplum olarak karşı çıkmalıyız.

Dağıstan: Ben de bir Kürt genci olarak yapılan tüm zulümlere karşı bütün gençleri katliamları durdurmaya davet ediyorum. Bizler yıllardır katledilen, işkencelere maruz kalan, köyleri boşaltılan kesimiz. Yapılan katliam bizleri çok üzdü. Artık insan muamelesi görmek istiyoruz.

Suruç katliamı sonrası HDP'nin

çağruları ve basın açıklamaları oldu. Katliam sonrası bu açıklamaları ve yapılan çağruları nasıl buluyorsunuz?

Baran: HDP'nin eş genel başkanlarının yaptıkları açıklamalar, yapılan bunca olaylardan sonra yine barışa yönelik olmuştur. Bizler annelerin ağlamasını istemiyoruz, ama devlet hep bizleri katlediyor. Katliamların olması için gerekli karşı duruşu sergilemeliyiz.

Ali: Yapılan açıklamalarda benim gördüğüm barışçıl çağrılar ve sağ duyu çağrıları olmuştur. Katliamlar ve baskılar hala devam ediyor. Artık ölmek istemiyoruz, insanca yaşamak istiyoruz.

Dağıstan: Ben yapılan açıklamaları ve barışçıl çağruları katliamlardan ve yapılan saldırılardan sonra doğru bulmuyorum. Bizler barış diyoruz, faşist devlet Kürdistan'da kalekol kuruyor, barışa savaş yığınaklarıyla cevap veriyor. Yapılanları çelişkili buluyorum. Artık barış diyenleri facebooktan siler oldum. HDP'nin barış barış diye tutturmasıyla en sonunda Kürtlerin hepsi ölecek. Bu zamana kadar hepimiz şunu çok iyi biliyoruz ki, devlet Roboski'den bu yana bir çok kez barışı öldürdü.

Bağcılarda faşist devlet gözaltı operasyonlarında bir devrimciyi vücuduna 15 kurşun sıkarak katletti. Cenazenin kaldırılmasına Gazi Mahallesinde izin vermedi. Çatışmalar 4 gün sürdü. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Baran: Öncelikle Gazi Mahallesi olduğu için, yapılanın oraya özel bir bilinçli baskı olduğunu düşünüyorum. Devrimci olsun veya olmasın orada bir insanlık suçunun işlendiğini düşünüyorum. Cenazeye saygı gösterilmesi gerekirdi. Bir kişiyi düşündüğün zaman, en az 40-50 akrabası olur sen nasıl 10-15 kişiyle bir cenazeyi kaldır diye aileye baskı yaparsın. Bu vicdanen doğru değil. Bizler televizyonlardan takip

ettik. Bunca zulme gerek yoktu.

Ali: Bu soruya sadece şunu söylemek isterim. Biz komşumuzda cenaze varken TV açmayan ahlakın çocuklarıyız. İbadethaneye, cenazeye saldırın sizler neyin çocuğusunuz? Sinirlerimizi çok bozdular. Özur dileyerek, yalnız insanca yaşamak istediğimizi söylemek isterim.

Dağıstan: Yaşananlar doğru değildi. Dinden, kurandan bahseden bir iktidarın cenazeye yaptığı saygısızlık herkesi öfkeliyordu. Vicdanen rahatsız eti. Artık herkesin gerçekleri görmesi ve tek yumruk olması gereken bir sürece giriyoruz. Yaşantıları bir dünyayı kurmak için mücadele etmekten başka şansımız yoktur.

BU DERS KİME?

Abdullah Şeker... Bu ismi daha önce duyduunuz mu? Bir kısmımızın diyeceği yanıt "hayır" olacaktır. Fakat O, inşaat işçisi olarak çalışırken 8. kattan düşüp hayatını kaybeden 16 yaşında bir lise öğrencisi. Sanırım şimdi sorunun cevabını bulduk. Evet, Abdullah Şeker de ailesine yük olmamak ve okul için harçlık toplayabilmek için yazın sezonluk olarak çalışan yüzbinlerce öğrenciden yalnızca birisiydi, fakat çalıştığı inşaatta dengesini kaybedip bu gencecik yaşında hayata gözlerini yumdu.

Daha önce böylesi birçok iş cinayetine tanık olduk. Kapitalist sistem ne de aç gözülü; genç işçiler, çocuk işçiler yetmiyormuş gibi, gözünü öğrencilere de dikmiş durumda. Üniversiteyi bitirdiğinde çoğu öğrencinin proleterleşeceği kesin olmasına rağmen, kapitalizm öğrencileri daha erken yaşlarda buna itiyor. Meslek liselerinde çalışan yüzbinlerce işçi öğrencinin yanı sıra, ilkökul, lise, üniversite, yüksek lisans milyonlarca öğrenci ailelerine maddi olarak destek olmak için sezonluk işlerde çalışıyor. Ağır sanayiden tutun da oto sanayi, inşaat, turizm, hizmet, yemek gibi çok farklı iş kollarında çalışıyorlar.

Meslek kolları çok farklı olmasına rağmen karşılaşılan çalışma şartları, mobbing uygulamaları, sömürü aynı. Kendimden örnek vermek istiyorum. Ben turizm sektöründe çalışıyorum. İşim transfermanlık yani bir nevi hem rehber, hem amele. Benim de işe girme gerekçelerim diğer bir çok öğrenci gibi aynı aileme maddi olarak destek olmak. 9 ay okul yetmiyormuş gibi yazın da neredeyse hiç dinlenmeden sabah akşam çalışmak. Bana işyerinden söylenen, "her zaman telefonunu kontrol et, yani telefonuna bak, gerekirse sana hemen iş yazarız". Ayrıca çalışırken çok duyduğum bir şey ki bunu eminim çok duymuşsunuzdur, "çalışınca hayatı öğreniyorsun anlamı şu mezun olduğunda zaten sömürüleceksin şimdiden alış buna".

Bu düzen öyle işliyor ki size yaşamınız boyunca çalışmanızı öğütüyor, hem de durdurak bilmeden. Çünkü durursan "rakiplerin seni geçer ha, sonra yüzüne kimse bakmaz". Bunu nereden mi biliyorum, tanıdıklarımın özellikle akrabalarımın hayatı boyunca kendi kabuğundan başkasını görmeyen, sistem nasıl söylüyorsa öyle yaşıyor olan akrabalarımın. İşte kapitalizm bizi hem ekonomik olarak hem de toplumsal baskı kisvesiyle sürekli çalışmaya zorluyor.

Bu çalışma süresince ne sosyalleşebiliyorsunuz, ne de kendinize vakit ayırabiliyorsunuz. Tatil gününü, çalışan herkesin ipe çektiğini duyar gibiyim; tabii varsa turizm sektöründe o da yok. Sezonluk çalışan işçilerin koşulları zor, peki işçi sınıfına ne demeli? Yanıt sizde saklı zaten. Uykusuzluk, yorgunluk, mobbing uygulamalar, işyerinde o hiyerarşik ve samimi olmayan iğrenç düzen... Sürekli size ne yapmanızı söyleyen hata yaptığınızda size bağırıp çağırın köhnemiş bir işleyiş değil mi?

Hareket etmeyenler zincirlerini fark edemezler, işte benim çalışırken aldığım hayat dersi... Tekelci kapitalizm her geçen gün daha da çürüyor, köhnüyor ve beraberinde daha fazla sömürü ve ucuz iş gücü getiriyor. Kapitalizmin çarklarında döken öğrenci, işçi kanına dur demenin vakti geldi de geçiyor. Artık aldığımız hayat dersleri yeter şimdi biz öğrencilerin, işçilerin, genç emekçilerin kapitalizme bir ders vermesi gerekiyor. Ama bu ezilenlerin kuracağı halk iktidarıyla sağlanabilir. Özel hayatımızın kendimize ait olduğu, sosyalleşebileceğimiz, iş yerinde sömürülmeceğimiz bir dünya için davranma vaktidir. Yeni dünya biz öğrencilerin, emekçilerin elleriyle yükselecek. Kapitalizmi öldürelim.

Vatan Budak Son Yolculuğuna Uğurlandı

Yeni bir yaşamı inşa etmek için Kobane yollarına düşmüşlerdi. Geleceğin sosyalizmde olduğunu gören yüzlerce genç, Kobane'ye gitmek üzere Suruç'ta iken, bir bomba ile katledildiler...

Suruç'ta yaralanan onlarca kişiden biri, Anarşist İnişiyatif üyesi Vatan Budak idi. Vatan Budak, 3 Ağustos akşamı, Urfa'da tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Vatan Budak 5 Ağustos akşamı saat 17.00'de Gaziosmanpaşa'daki Yenidoğan Camii'nde ailesi, dostları, yoldaşları ve siper yoldaşları yakınları tarafından karşılandı ve son yolculuğuna uğurlandı...

Yüzlerce kişinin alkışları ve sloganlarıyla Yeni Camii'den alınan Budak'ın cenazesi evine götürüldü. Burada pankartlar kızıl siyah bayraklar ve üzerinde Vatan Budak'ın resmi olan flamalarla Karlıtepe mezarlığında yoldaşları ve mücadele dostlarının devrim sözü eşliğinde son yolculuğuna uğurlandı.

Okan Piriç Anmasına Saldırı

Suruç'ta katledilen 32 canın ardından, Türkiye ve Kürdistan'da eylemler durmuyor.

29 Temmuz'da Antakya'da yapılacak olan Okan Piriç anması için, saat 18.00'de Okan'ın okulu olan Karaçay Bedii Sabuncu Lisesi önünde toplanıldı. Kitle buradan Okan Piriç'in mezarına yürüyerek anmayı bitirecekti.

Fakat kitle toplanma alanına geldiğinde yüzlerce asker çoktan hazırlıklarını yapmış ve anmayı engellemek için hazır bekliyordu. Kitlenin yanına gelen komutanla geçen konuşmada yürüyüşün valilik tarafından yasaklandığı, eğer yürünürse müdahale edileceği söylendi. Fakat kitle kararlı bir şekilde bu anmayı gerçekleştireceğini belirtti.

Saat 18.00'de sloganlarla başlayan eylemde daha kitle yola bile çıkmadan askerlerin saldırısı gerçekleşti. Kitleye jop ve kalkanlarla saldıran asker, bu esnada hala sayıları netleşmemiş olan 10'a yakın kişiyi darp ederek gözaltına aldı. Aralarında bir DÖB'lü öğrencinin de olduğu çok sayıda kişiyi de yaraladı. Kitle ara sokaklara girip barikat kurmaya çalıştı, fakat sert saldırıdan bu pek mümkün olmadı.

Kitle ara sokaklarda slogan atarak dağıldı. Gözaltına alınanlar için kitle jandarma önünden ayrıldı.

Mücadele Birliği /Antakya

Bir Grup İşadamı, Çalışanlarına 27 Milyon Dolar Dağıtan Yemeksepeti'nin Önüne Siyah Çelenk Bıraktı: "Naptın Abi Sen"....
Zaytung

EMPERYALİST SAVAŞI HALK DEVRİMİ ÖNLER!

İzmir'in işçi ve öğrenci gençliği; 20 Temmuz günü Suruç'ta 32 sosyalist genç katledildi. Katliamın ardından birçok ilde gelişen eylemlere devlet tüm gücüyle bastırmaya çalıştı. Birçok ilde tutuklama, ev baskınları, sokak infazları gerçekleştirildi. Sözde IŞİD operasyonları adı altında PKK kampları bombalandı. Kendi eliyle beslediği IŞİD çetelerini bir savaş çıkartkanlığı ile devrimcilerin üzerine saldı. Bu tüm baskıların nedeni terörle mücadele mi? Tabii ki HAYIR! Bizler bunu tarihten biliyoruz. 1 ve 2. emperyalist savaşta asıl hedeflenen dünya pazarını bölüşmek ve kapitalizmin temellerini güçlendirmektir. 11 Eylülle birlikte ABD kapitalizmi bütün dünya halklarına savaş açarak; dünya savaş stratejisine yeni bir sayfa açtı. Artık yürütülecek tüm savaşlar burjuvazi ve proletarya ile ezilen halkların üzerinden yürümüştür.

Geçtiğimiz yıllarda çıkartılan Suriye tezkeresi güncelliğini korumakta ve TC savaş için bütün yolları denemektedir. Bi-

liyoruz ki IŞİD bir bahane, asıl amaç Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimiyle birlikte Rojava devrimini ortadan kaldırmak. Bunun için TC hükümetinin elindeki tek amaç bir dış savaş ve Ortadoğu'da dinci faşist iktidarın kurulmasıdır.

İşçi ve öğrenci gençlik; Yapılacak şey bellidir. Bu savaş durduracak güç halk ayaklanması, halk devrimidir. Tıpkı Gezi Ayaklanması, 6-8 Ekim Ayaklanması gibi sokakları TC faşizmine dar etmeli, olası bir emperyalist savaşa karşı iç savaşı büyütmeli, halk devriminin temellerini atmalyız. Olası faşist saldırılara karşı tüm İzmir işçi ve öğrenci gençliğini anti-faşist birliklerde örgütlenmeye ve halkların mücadele birliğini büyütme çağırıyoruz.

**Emperyalist Savaşa Karşı
Halk İktidarı İçin Savaşalım!
Gençlik Gelecek,
Gelecek Sosyalizm!**

Devrimci Öğrenci Birliği

Ege Üniversitesi Yarı Açık Cezaevinden Mektup Var!

Geçtiğimiz aylarda bir faşistin kendi arkadaşları tarafından öldürülmesini bahane eden üniversite yönetimi okulda sıkıyönetim ilan etmişti. Soruşturmayla gizlilik kararı gelmesi, 5 dakika uzaklıktaki hastaneden ambulansın 40 dakikada gelmesi, polislerin her eylem öncesi onlarca otobüsle okula yığılmak yapmasına rağmen o gün orada olmaması "acaba yönetim bunu bilerek mi yapıyor?" sorularını akla getirdi.

O dönemde yapılan usulsüzlükleri protesto etmek için çimlerde oturan, kitap okuyan gençlere dahi okul yönetimi tarafından soruşturma açılmıştı. 200 kişiyi geçen soruşturma listesi her geçen gün artarken okul polis ablukasına alınmış, rektörlükten izinsiz nefes dahi alamaz olmuştuk. Okula girerken üst aramasından geçip, bölüm binalarına kimliksiz giremiyorduk. Polis ve özel güvenliğin bölümlerin yerlerini bilmesi nedeniyle kimliğimiz olmasına rağmen, kendi bölümlerimize giremiyorduk.

Yeni dönemde göstermelik olan bu uygulamalar biter umuduyla ayrıldığımız okulda bu dönem gardiyanlar karşıladı bizi. Boy turnikelerinden geçip girdik okulumuza. Tek eksikimiz bileklerimizdeki bir kelepçeydi, ancak onu da baskılarla, fişlemelerle, YÖK'le taktılar beyinlerimize. Hiçbir eksikimiz yok artık. Çitlerle çevrili fakültelerimiz, fakülteler arası geçişte boy turnikelerimiz var, bir de o turnikelere sıkışıp saatlerce tamir ekiplerini bekleyen arkadaşlarımız...

50 bin öğrencisi olan bir okulun girişindeki tek kişilik turnikeler, sanki giriş sırasındaki yoğunluğu kaldırmış gibi, çok bilmiş bir rektörümüz var.

Aa hapishane dedik ama tam bir hapishane değil. En azından hapishanede yemek veriliyor. Bizim kafelerimiz terör örgütlerine çay satıyor diye kapatılıyor. Yemekhanemiz devlet okulları içerisinde en pahalı yemekhanelerden biriyken, hala zamlar yapılıyor. Hem hapishanelerde volta atacak alanlar oluyor. Burada o da yok. Çimler örgütlere yardım ve yataklık yaptıkları için metal levhalarla çevrildiler, nasıl olur da devrimciler çimlerin üzerinde oturup sohbet edebilir, çay içebilir?

Bu yazılanlar gözünüzü korkutmasın. Üniversite hapishanesi, F Tipi cezaevlerinde olduğu gibi sadece devrimcileri ba-

rındırıyor. Sivil faşistlerin ağırlıklı olduğu fakültelerde ne bir turnike ne bir çit, ne de bir metal levha var.

Eğer üniversite öğrencisiyseniz müşterisiniz.

Eğer Ege Üniversitesi'nde devrimciyseniz hem müşteri hem de tutuklusunuz.

Biz müşteri de tutuklu da olmak istemiyoruz.

Sözde bilimsel, akademik bir üniversite olan Ege Üniversitesi, öğrencilerin kendi çabalarıyla anlatmaya çalıştığı evrimin önünde dimdik durup tüm güçleriyle engel olurken, sözde eşitlikçi bir üniversite olan Ege, okulda sağ-sol ayrımı yaparken, sözde cinsiyetçi olmayan Ege, LGBTİ hareketini okulda kabul etmezken, sözde eğitim parasızken ve öğrenciler okumak için çalışmak zorunda kalıyorken, verilen bütün mücadeleler hakkımızdır.

Eşit, parasız, cinsiyetçi olmayan, bilimsel, anadilde, özgür eğitim istiyoruz!

Diş Diş Kana Kan İntikam!

İzmir'de Gençlik örgütlerinin insiyatifiyle 26 Temmuz Pazar günü saat 18.00'de Alsancak Leman Kültür önünde bir araya gelen onlarca genç, Kıbrıs Şehitleri Caddesinde yürüyüş yaptı.

Yürüyüş esna-

sında sık sık "Diş Diş Kana Kan İntikam İntikam.", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Yaşasın Rojava Devrimimiz", "Katillerden Hesabı Gençlik Soracak", "Biji Berwedana Kobanê" sloganları atılırken, Burger King'den de "Barış İçin Savaşacağız" yazılı bir pankart asıldı.

Kitle Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde oturma eylemi yapan SGD'lilerle buluştu ve burada basın açıklaması yapılacağı sırada caddeden 50 kişilik bir faşist grup polis destekli olarak kitleye saldırı girişiminde bulundu.

Faşist saldırıya karşı kol kola girerek duran sosyalist gençler "Biz Çocuklarımızı Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz" sloganları eşliğinde saldırıyı püskürttüler. Gençliğin kararlı duruşu üzerine polis sözde sosyalist gençleri korumak için araya girdi. faşist saldırının püskürtülmesinin ardından basın açıklaması okundu.

Okunan basın metninde gençliğin mücadeleyi büyüteceği Suruç katliamının hesabının sorulacağı belirtildi. Basın açıklamasının ardından kitle toplu bir şekilde alandan ayrılmak istedi. Faşist saldırıya göz yuman polis gençlerin toplu ayrılmasına tahammül edemeyerek Kıbrıs Şehitleri Caddesi boyunca ses aracından kitlenin dağılması yönünde anonslar yaptı.

Kitle her türlü baskıya rağmen alandan toplu ve güvenli bir şekilde ayrıldı. Çevik Kuvvet polisleri ve sivil polislerin ise eylem sonrasında Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde bekledikleri görüldü.

Devrimci Öğrenci Birliği İzmir

BARIŞIN KOŞULLARI NELERDİR

Umut Güneş

İç savaşın düzensizliği, karmaşası içinde pek çok kavram, tanımlama tahrif ediliyor. Bu öyle bir noktaya ulaştı ki, Marksizmin abc'si sayılan pek çok konuyu yeni baştan ele almak bir zorunluluk haline geliyor. İç savaşın giderek sertleştiği bu günler, her genç devrimcinin bilinci de açık olmalıdır. Bir süredir devrimci iç savaşı yükseltmek için hazırlanmanın önemine işaret ediyoruz. Tüm dikkati pratiğin örgütlenmesine vermek, iç savaşın sorunlarını çözmeye yönelmekten bahsediyoruz. Devrimci bir programın yol göstericiliğinde mücadele yürütmek, gelişmeleri proletaryanın bakış açısından yorumlamak ve çözümlerimizi sunmak zorundayız.

Şimdi özellikle gelişmeleri küçük burjuvazinin pençeresinden izleyen her parti ya da hareket 'derhal barış' çağrısında bulunuyor. "Devletin saldırganlığının durması" değil, faşist baskı ve terörün durması değil, "karşılıklı ateşin durması" olarak barış! Ezenle ezilenin uzlaşması olarak barış. Devrimci savaşımın durması olarak barış! Haklı ve haksız savaş ayrımı yapmaksızın "her türden savaşa karşı barış!" Özünde tam da bu, yüz yıl önceki devrim kaçkınlığının, sosyal pasifistlerin ve sosyal sovenlerin tutumudur.

Dünyada ölmek isteyen, amacı bu olan ya çok az insan vardır ya da yoktur. Biz de insanların ölmesinden, birbirini boğazlamasından yana değiliz. Ama biz, emekçilerin alnteri, kanı ve canı üzerinden, en ağır sömürü üzerinden, başka ulusların ezilmesi üzerinden sağlanacak "barış ve refaha" karşıyız. Bu nedenle biz komünistler devrimci iç savaştan yana olduğumuz dile getirdiğimizde amacımız 'gerçek barışı sağlamak'tır. İşçi sınıfının bakış açısından bu hiç bir şekilde oraya ya da buraya çekiltilmeyecek kadar açıktır. Sınıflar var olduğu sürece, sınıflar arası savaşım devam edecek ve ortalama solun bahsettiği 'barış' asla mümkün olmayacaktır. Kapitalizm egemen oldukça, emperyalizm dünya halklarını boyunduruk altında tuttukça 'barış' mümkün olmayacaktır. Dahası bir aldatmaca olacak, hatta özgürlük için dövüşen halkların köleliğini garanti altına alacaktır. İçi doldurulmamış, boş sözlerin toplamının ifade ettiği tek şey, ezilmenin ve sömürülmenin devamı olacaktır.

Gençlik Devrimin Ordusu Olacaktır!

Fakat gençlik özgürlük istiyor. Kadınlar özgürlük istiyor. Emekçiler sömürülmek ve baskı altında yaşamak istemiyor. Üstelik bu istek faşizmin onca baskı araçlarına, yıldırma girişimlerine, katliamlara rağmen kararlıca sürüyor. Öyleyse şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bizler halkların boğazlanmasını kolaylaştıracak ve halkları faşizmin her saldırısında sessizce savunmaya çekecek pasifistlerden yana değiliz ve bu pasifistleri affetmiyoruz. Çünkü kelimenin gerçek anlamıyla halkları aldatmak bir komünistin tarih boyunca hiç işi olmamıştır. Ve yine kelimenin gerçek anlamıyla pasifizmin her türlü savunucuları, halkları boş ve güçsüz vaatlerle oyalıyor ve aldatıyorlar.

Evet bizler barış istiyoruz. Ve bunun için burjuvazinin egemenliğini tuzla buz edecek ve emeğin iktidarını kuracağız. İşte o dakika milyonlarca emekçinin barışı gerçek anlamda yaşadığı an olacaktır. Ve bizler burda da durmayacak gerçek barışın koşullarını, yani emeğin iktidarını sonuna kadar koruyacak ve sosyalizmin kurulması için mücadelemizi sürdüreceğiz. Ve her işçisinden, işsine kadar toplumun her kesimine de tüm gelişmelerin devrimi daha güncel ve acil bir hedef haline getirdiğini söyleyeceğiz. Ve barış isteyen herkesin önünde devrimi zafere taşımak gibi bir görevin olduğunu söyleyeceğiz.

Gençlik pasifistlerin söylediği gibi aldatıcı bir barışın değil, devrimin ordusu olacaktır.

Umut Mecliste Değil Devrimde

“Toplumsal Barış’ bir aldatmacadır. İş savaş bir gerçektir. Suruç katliamı bir gerçektir, Kobani katliamı bir gerçektir, Diyarbakır katliamı bir gerçektir. Bu gerçekler ortasında bunlar yokmuş, hiç olmamış gibi toplumsal barıştan söz etmek bir aldatmacadır. Bu aldatmacaya başvuranlara ‘kiminle barış’ diye sorun! Evlatlarımızın katili, özgürlüğümüzün düşmanı IŞİD, devlettir; devlet IŞİD’tir. Öyleyse barış kiminle? Toplumsal barış aldatmacasına kanmayın!”

7 Haziran seçimleri öncesi propaganda çalışmalarını yapan muhalefetteki partiler ekonomik, politik, sosyal alanlarda herkesin duymak istediği şeyleri söylüyorlardı. Propaganda çalışmalarının temelini ekonomik vaatleri oturtan bu partilerin asgari ücrete zam yarısına girmeleri tabii ki tesadüf değildi. Ekonomik sorunlarla boğuşan emekçilere kapitalist sistemin parlamenter yollarla iyileştirilerek sürdürülebilir olacağı mesajı veriliyordu. Böylelikle iktidara gelebileceklerini en azından faşist AKP hükümetini geriletebileceklerini düşünüyorlardı. Benzer vaatlerle Yunanistan’da Çipras’ın iktidara gelmesi önlendi cesaret verici bir örnek olarak duruyordu. Çipras örneği yıllardır savaşan Kürt halkını anayasal zeminde temsil ettiği iddiasıyla seçimlere parti olarak katılma kararı alan HDP için de önemli bir veri oluşturuyordu. Kürt hareketini “Türkiyelileşme ve barış” söylemlerinin arasına sıkıştırarak geriletmek pahasına barajı aşmaya ve Kürt halkını mecliste temsil etmeye(!) çalıştılar. HDP’nin de hedefinde AKP’yi geriletmek vardı.

AKP ise seçimlerde hem başbakan hem cumhurbaşkanı düzeyinde propaganda çalışmalarını yürüttü. Her türlü hukuksuzlukla devletin tüm imkanlarını kullanarak sürdürülen seçim çalışmaları, kendi tabanları dışında kalan toplumun hemen her kesimine saldırmaktan ibaretti. Seçim sonuçları AKP dışında herkesi memnun edecek şekilde gerçekleşti. RTE’nin tek adamlığını pekiştirecek başkanlık sistemi bertaraf olmuş, daha demokratik, daha çoğulcu, ekonomiyi istikrara kavuştur-

cak bir koalisyon hükümetinin önü açılmıştı. Sermaye medyasının halkımıza servis ettiği (dayattığı) algı böyle idi.

Ancak bir buçuk ay gibi kısa bir sürede yaratılan bu algının aldatıcı olduğu ortaya çıktı. Bursa’daki metal ve otomotiv işçilerinin iş bırakması, üye oldukları Türk Metal sendikası fabrikaya sokmaması ve kararlı tutumları direnişin yayılmasına ve kitleselleşmesine sebep oldu. Bu gelişme, ekonomide her şeyin yolunda olmadığını, emekçilerin kapitalist sistemden ve onun yasaları ile düzenlenmiş sendikalarından yavaş yavaş umidini kesmeye başladığını somut gösteriyordu. İşçilerin onlarca fabrikada eylemleri halen devam etmektedir ve her geçen gün sınıf bilinci kazanarak ülke genelinde daha da yaygınlaşmaktadır. İşçilerin komiteleşerek kendi öz örgütlenmelerini kurmalarının ve mücadeleye girişmelerinin sermaye sınıfının devletini fazlasıyla rahatsız ettiği çok açıktır.

Faşizm, işçi sınıfının bu yükselen isyanını ve Güney Kürdistan’daki Rojava devrimini bastırmanın bir yolu olarak da IŞİD’i kullanmayı planlıyor. Devletin özenle besleyip büyüttüğü, her türlü lojistik desteği sağladığı, masum insanların canına susamış bu çete Kuzey Kürdistan topraklarındaki ilk kanlı katliamını Suruç’ta devrimci gençleri hedef alarak gerçekleştirdi. Faşist devletin himayesinde gerçekleştirdikleri bu katliam son da olmayacaktır. Çok uzun sayılmayacak bir zamanda da Türkiye topraklarına sirayet edecektir.

Halkımızın emekçi kesimlerinin sırtından semirmeye devam eden sermaye ve onun zor aracı olan faşist devleti ve devletin beslediği IŞİD’i durdurmanın yolu meclisten değil devrimci mücadeleden geçmektedir. Türkiye’de ve Yunanistan’da olanlar bu bilimsel gerçeğin yaşadığı pratiğidir.

Baskıdan, sömürden uzak sınıfsız bir toplumda başka bir dünya mümkündür.

**İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir!
Saraylara Savaş Kulübelere Barış!
Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği!
İzmir DİK**

Bakanlığa Yürüyen Emekçilere Saldırı

KESK’e bağlı sendikalar ve emekçiler, geçici hükümet ile kamu emekçileri arasında imzalanacak olan 3. Dönem Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri için Ankara’da idi.

Kamu emekçileri gerçek taleplerini TİS masasına taşımak için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne yürüdü.

Emekçiler Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi önünde pankartları ve sloganları ile toplandı. Emekçileri 4 toma ve 100 civarı polis karşıladı. “Eylemin kanuna aykırı” olduğunu söyleyen polis biber gazı, plastik mermi, cop ve kalınlarla emekçilere saldırıya geçti.

Saldırı sırasında kimi sendika yöneticileri yaralanıp hastaneye kaldırılırken, kimileri de gözaltına alındı.

Dağılmayan KESK’liler bakanlık önüne yürümeyi başardı. Emekçiler önce bir basın açıklaması okudu, ardından DİSK Emekli-Sen başkanı ve HDP milletvekilleri konuşmalar yaptı.

Emekçiler TİS görüşmelerinde hendi taleplerinin yer almasını istiyorlar.

“Yeni Bir ‘Satış Sözleşmesi’ne İzin Vermeyeceğiz!”

KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri 2016-2017 yılı çalışma koşullarının belirleneceği toplu sözleşme görüşmeleri sırasında taleplerini dile getirmek için 3 Ağustos günü Ankara’da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde yaptıkları yürüyüş ve basın açıklaması sırasında polislerin uyguladığı saldırı ve gözaltıları protesto etmek için, aynı gün Galatasaray Meydanı’nda basın açıklaması yaptı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri, Ankara’daki kamu emekçilerine yapılan saldırıyı Galatasaray Meydanı’nda yapılan basın açıklamasıyla protesto etti.

Basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu adına SES (Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası) Şişli Şube Başkanı Fadime Kavak yaptı.

Milyonlarca kamu emekçisi ve kamu emeklisinin 2016-2017 yılı çalışma ve yaşama koşullarının belirleneceği toplu sözleşme görüşmelerinin yapılmakta olduğunu ve KESK ve bağlı sendikalar olarak; Ankara’da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde yürütülen çalışmaların sonuçlarını ve toplu sözleşme ile ilgili talepleri ve değerlendirmeleri iletmek ve yeni bir satış sözleşmesini kabul etmeyeceklerini bildirmek için, yürüyüş ve basın açıklaması yapmak isteyen kamu emekçilerinin polislerin gazlı coplu saldırısına maruz kaldıklarını belirten Fadime Kavak, KESK MYK üyesi İlhan Yiğit ve BES üyesi Sinan Ok’un gözaltına alındığını, SES Eş Genel Başkanı İbrahim Kara, SES MYK Üyesi Belkis Yurtsever ile Şinasi Dursun, Eğitim Sen MYK Üyesi İsmail Sağdıç’ın da aralarında bulunduğu onlarca yönetici ve üyelerinin ise kullanılan biber gazı ve plastik mermilerle yaralandıklarını aktardı.

“İşçilerin ve emekçilerin değil patronların ve devletin haklarını koruyanlar, işçilerin grev haklarını ‘milli güven-

lik’ gereksiziyle yasaklayanlar, barış isteyenlere gazla, copla saldırırlar; emekçilerin ve halkın gücünden ve taleplerini ifade etmelerinden korkanlar; bugün de biz kamu emekçilerinin en temel demokratik hakkımızı kullanmamızı engellemek istemişlerdir” diyen Kaya, KESK’e yönelik bu tutumun altında taleplerindeki haklılığın yattığını, koalisyon hükümeti kurmak görevi dışında hiçbir yetkisi olmayan geçici AKP hükümetiyle toplu sözleşme yapılmasının hukuksuz olduğunu ve bu nedenle görüşmelerin Ekim ayına ertelenmesi gerektiğini ifade etti.

AKP’nin yetkisiz bir şekilde ülkeyi savaşa sürükleyecek politikaları hayata geçirmek istediğini, kamu emekçilerine de yeni bir satış sözleşmesi hazırlamak niyetinde olduğunu söyleyen Kaya, bu nedenle de yandaş sendikalarla el birliği içerisinde alelacele kapalı kapılar ardında bir pazarlıkta bu sürecin tamamlanmak istendiğini belirtti.

KESK’e yönelik saldırıların nedeninin altında, bu süreci tersine çevirebilecek ve kamu emekçilerinin taleplerini toplu sözleşme görüşmelerine yansıtabilecek tek gücün, KESK olmasının yattığını ifade eden Kaya, konfederasyonun yönetici ve üyelerine sokakta yapılan saldırının bir benzerinin de toplu sözleşme masasında KESK temsilcilerine yapılmak istendiğini, KESK heyetinin görüşmelere katılma hakkının sınırlandırılmak istendiğini aktardı.

Bugün yapılan görüşmelerin içeriğinin de yeni bir satış sözleşmesi ile karşı karşıya olunduğunu ortaya koyduğunu belirten Kaya, konfederasyon olarak kamu emekçilerinin taleplerine sahip çıkmaya, toplu sözleşme görüşmelerini takip ederek müdahale etmeye, yeni bir satış sözleşmesine karşı işyerlerinden başlayarak daha güçlü bir mücadele içinde olduklarını belirterek sözlerini tamamladı.

Kamu emekçileri sloganlarla Ankara’da yapılan polis saldırısını protesto ederek gözaltına alınan arkadaşlarının derhal serbest bırakılmasını istedi.

Sermayenin Cinayetleri: “İş Kazaları(!)”

İşçi isen, kaderin ölmek oldu bu topraklarda. “İş kazası” adı altında sermayenin işlediği cinayetlerden bir an kurtulmuşsanız, bir değerine yakalanmanız an meselesi... Ailesinin açlıktan ölmesi ile kendisinin çalışarak ölmesi arasında seçim yapıyor işçi sınıfı...

Bunun en bariz örneğini Soma’da yaşadık... Açlıktan ölmek için madene indiklerini anlatan işçileri, aileleri dinledik... Ve üniversite harç parası için inşaatta çalışırken ölen, yine maden kazasında, patlamalarda, viyadüklerin çökmesi sonucu ya da araçları devriliş ölen işçilerin haberlerini okuduk son haftalarda.

Ve Ağustos’un ilk günlerinde yine yürek burkan bir haber okuduk. İzmir Bayraklı belediyesinde çalışan Rahmi Sözüer adlı işçinin, inşaat çalışması sırasında kullandığı araçta yüksek gerilim hattına temas etmesi sonucu hayatını kaybettiği haberi...

Evlilik hazırlığı yapıyordu 36 yaşındaki Rahmi Sözüer, ve sadece son 6 aydaki binin üzerindeki iş cinayeti haberinden biri, küçük, tek bir rakamdı... Peki neydi Rahmi’yi haber konusu yapan?

Rahmi Sözüer, 13 Mayıs 2014’de yaşanan Soma katliamında kıl payı kurtulan işçilerden biriydi. Patlama öncesi vardiya değişimine gittiğinde, bir başka işçi arkadaşı kendisinin yerine madene indiği için adı 301 kişi içinde yer almamıştı... Kendisinin yerine arkadaşının, arkadaşlarının ölmesinin ardından, bir daha asla madene inmeme kararı almıştı. 1 yıl sonra Bayraklı Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü’nde taşeron olarak çalışmaya başlayan Sözüer, Cumartesi sabahı belediyenin Doğançay’daki şantiye alanına kamyonla dolgu malzemesi götürürken, yükü indirdiği sırada, kamyon kasası yükselerek alanda bulunan yüksek gerilim hattına temas etti. Yüksek elektrik akımına maruz kalan Rahmi Sözüer, yaşamını yitirdi.

Sözüer’in cenazesini, memleketi Soma’da yine maden işçisi olan arkadaşları top-rağa verdi.

İşçilerin kaderi, birer, onar, yüzer ölmek olmamalı; sermayenin cinayetlerine kurban gitmek olmamalı... Güvenceli ve insanca çalışma koşulları, işçilerin mücadelesiyle, kendi iktidarlarını kurdukları zaman gelecek...

SeraPool İşçileri Dayanışma Gecesi Yapıldı

İşçileri, Kimberly Clark işçileri, Arçelik LG işçileri, Cam Keramik-İş Genel Başkanı Birol Sarıkaş ve milletvekilleri katıldı.

SeraPool işçilerinin mücadelesini anlatan slayt gösterimi ile başlayan etkinlikte Pendik Kadın Dayanışma Evi ile işçilerinin birlikte yazıp oynadıkları tiyatro gösterimi izlendi. Etkinlik sırasında bir de el işlerinden oluşan kermes yapıldı. Pendik Kadın Dayanışma Evi Başkanı Gül Toprak, iki aydır mücadele eden SeraPool işçilerinin büyük çoğunluğunun kadın olduğunu, kadınların yer aldığı mücadelelerin zaferle sonuçlandığını vurgusunu yaptı. SeraPool işçilerinin mücadelesinin tüm işçilerin mücadelesi olduğunu ifade eden toprak, işçilerin mücadelesine destek çağrısında bulundu.

SeraPool işçisi Filiz Ağa-oğlu, verdikleri mücadele sırasında karşılaştıkları baskı ve tehditlere değinerek, bu tehditlerden korkup geri çekilmediklerini ve mücadeleden asla vazgeçmeyeceklerini belirtti.

Arçelik LG’de eylemde bulunan işçiler adına yapılan konuşmada kendi eylem süreçleri anlatılarak mücadele etmenin ve dayanışmanın önemi vurgulandı.

PTT Taşeron İşçileri Ücretsiz Paso Hakkını Aldı

İstanbul PTT Taşeronlarında çalışan Nakliyat İş Sendikası üyesi PTT taşeron işçileri ücretsiz paso hakkına sahip çıkmak için, iş yerlerinden aldıkları çalışma belgeleri ve ücretsiz paso talep dilekçeleriyle yürüyüş ve basın açıklaması yaptı.

5 Ağustos Çarşamba günü Nakliyat İş Sendikası üyesi 400 PTT taşeron işçisi Galatasaray Lisesi önüne saat 15:30’da toplandı. Galatasaray Lisesi önünde düzenli kortej ve sloganlarla kitlesel, coşkulu bir biçimde İETT Genel Müdürlüğüne yürüyüşe geçildi.

İETT Genel Müdürlüğü önünde Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu bir basın açıklaması yaptı.

PTT’de aylarca süren örgütlenme sonucunda bazı bölgelerde çoğunluk sağlayarak başvuruların yapıldığını söyledi. PTT’de örgütlenme ile birlikte kazanımlar olduğunu bu kazanımlardan en önemlisan de Ücretsiz Paso hakkının kazanılması olduğunu belirten Küçükosmanoğlu, bundan sonraki aşamanın da Toplu İş Sözleşmesi olduğunu vurguladı. Her türlü engellemelere karşın mücadelede Toplu İş sözleşmesi olana kadar devam edileceğini ifade etti.

Yapılan basın açıklaması ardından bir heyetle Ücretsiz Paso için toplam 2000 ücretsiz paso dilekçesi İETT Genel Müdürlüğüne verildi.

Arçelik LG İşçileri Kartal Ve Kadıköy'de

Gezbe Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Arçelik LG işçileri, Türk Metal'den istifa ettikleri için tazminatsız bir şekilde işten atılmalarına ve yaşadıkları polis baskısına karşı Kartal Meydanı'nda 1 Ağustos günü basın açıklaması yaptı.

Arçelik LG işçileri Kartal Meydanı'nda standlarını açarak ve bildiriler dağıtarak Arçelik LG'deki işten atılmaları ve Türk Metal Sendikası'nı teşhir ettiler. Kartal Meydanı'nda iş kıyafetleriyle bir araya gelen Arçelik LG işçileri, bildiri dağıtımlarıyla, işten atılan işçi sayısının 168 olduğunu ve tazminatsız olarak işten atıldıklarını anlatarak, fabrika önünde süren direniş ve dayanışmaya çağrı yaptılar.

Meydanda sürekli ajitasyon konuşmalarıyla bildiri dağıtımlarını sürdüren işçiler, eylemlerine farklı yerlerde devam edeceklerini dile getirdiler ve verdikleri mücadeleye destek çağrısında bulundular.

Kadıköy:

Arçelik LG işçileri 8 Ağustos akşamı da Kadıköy Altyol'da stant açarak verdikleri mücadeleyi ve metal işçilerinin sesini duyurdu.

Arçelik LG işçileri stantlarında metal işçisinin ve işten atılan Arçelik işçisinin mücadelesini anlatan ajitasyon konuşmalarıyla Kadıköylülerin dikkatini çekti. Standın açılmasından bir süre sonra İnşaat İşçileri Sendikası yöneticileri ve işçiler "Arçelik LG İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla Arçelik LG işçilerine desteğe geldiler. Kısa bir sohbetin ardından inşaat işçileri de Arçelik LG işçileriyle birlikte bildiri dağıtımına çıktılar.

Kadıköy'de kurumu olan devrimci örgütlerden de bir çok kişi Arçelik LG işçilerine dayanışma için geldiler. Arçelik LG işçisi ve metal işçilerinin mücadelesini destekleyen konuşmalarıyla onlara güç kattılar. Stant çalışması boyunca gerek Arçelik LG işçilerinin gerekse desteğe gelen emek dostlarının gür sloganları çevreden geçenlerin ve esnafın da desteğini aldı. Pek çok defa sloganlara çevredikilerin alkışları eşlik etti. Ajitasyon konuşmaları ve gelen emek dostlarının konuşmaları, sık sık atılan gür sloganlar standı il-

giyi arttırdı. Gelip geçen pek çok kişi standı yaklaşıp bildirimleri aldı, işçilerle sohbet etti, sorular sordu, nasıl daha iyi destek verebilecekleri konusunda bilgi aldı.

Havanın çok sıcak olması nedeniyle 17.00 sıralarında açılan standı akşam 21.00'e kadar çöktü ve kalabalığı hiç eksik olmadan sürdürüldü. Arçelik LG işçileri kendilerine destek veren dostlarıyla tekrar görüşebilme dileklerini ileterek fabrika önündeki direniş çadırlarına gitmek üzere yola çıktılar.

"TİS Hakkımız Engellenemez"

Şişli Etfal Hamidiye Hastanesi'nde çalışan DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası üye işçiler, yetkili sendika Genel İş olmasına rağmen sendika ve toplu sözleşme haklarını kullanmalarına engel olunmuştur.

Bu nedenle Genel İş işçileri saat 12.00'de Şişli Cami önünde toplanarak Şişli Etfal Hamidiye Hastanesinde yapılacak basın açıklamasına katılmak için yürüdüler. İşçiler yürüyüş sırasında

"Taşeron İşçisi Köle Değildir", "Hastane İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atıldılar.

Şişli Etfal Hamidiye Hastanesi bahçesinde bekleyen hastane işçileri gelenleri alkışlarla karşıladı.

Burada bir basın açıklaması okunarak, iş güvencesiz ve ağır çalışma koşullarına karşı Genel İş Sendikası'nda örgütlendiklerini ama toplu sözleşme yapamadıkları anlatıldı. Genel İş Sendikası yetki alma-alamama sürecini anlattıktan sonra "sendika ve toplu sözleşme hakkımız fiilen engellenmeye çalışılmaktadır ve buna izin vermeyeceğiz. Bu fiili engellemeler devam ettiği takdirde örgütlü mücadeleden gelen gücümüzle mücadele edeceğiz" diyerek açıklama bitirildi.

Basın açıklamasının ardından "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız" diyen işçiler basın açıklamasını sonlandırdı.

Çankaya Belediye İşçisi Eylemde

kampanyasına taşeronlara karşı mücadeleyi dahil etmesinin ardından işten çıkarmaların yaşanmasına tepkili olduklarını ve işe iade edilene kadar mücadeleyi sürdüreceklerini söylüyor.

Çankaya Belediyesi işçileri direnişin 7. gününde DİSK Nakliyat İş Sendikası Temsilciliği'nden Çankaya Belediyesi önüne yürüyüş düzenleyerek basın açıklaması yaptı. 7 Ağustos günü basın açıklaması yapmak isteyen işçilere önce zabıta engel olmaya çalıştı.

Basın açıklamasında DİSK Nakliyat İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu görüşme talebinde buldukları belediye yetkililerinin kendilerine yanıt vermediğini, aksine işten atma olmadığının ve 31 Temmuz itibariyle ihalehin sona ermesi üzerine iş aktinin sona erdiği yönünde açıklama yaptığını ifade etti.

Çankaya Belediyesi Başkanı Alper Taşdelen'in istifasını isteyen sloganlar atan işçilerle görüşmek üzere Başkan Yardımcısı Anıl Sevinç'in sekreteri görüşmeye geldiyse de bir sonuç alınmadı. Oturma eylemine geçen ve çadır kurmak isteyen işçilere polis saldırarak 4 işçiyi gözaltına aldı. İşçilerden ikisi de arbede sırasında yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Çankaya Belediyesi'nde çalışan 90'ın üzerinde Nakliyat-İş üyesi taşeron işçi, belediyenin şirketle imzaladığı anlaşma nedeniyle işten atıldı. İşçiler bir kaç gündür anlaşma sağlanması için işyeri önünde beklemekteydi. İşçiler 3 Ağustos sabahı itibariyle eyleme geçtiler.

Belediyede 90'ın üzerinde işçi işten çıkarılmışken bu sayının artması bekleniyor. Yeni sözleşmeye göre toplam 150 işçinin işten çıkarılması bekleniyor. İşçilerden bazılarının ise izin dönüşü işten çıkarıldıklarını belirtildi.

Çankaya Belediyesi taşeron işçileri, CHP'li Alper Taşdelen'in yerel seçimlerde

İşçiler Kendilerini CHP İl Başkanlığı'na Zincirledi

Sarıyer Belediyesi'nde çalışan taşeron işçileri, haklarının gasp edilmesine ve işten atılmalarına karşı eylemlerini sürdürüyor. Eylemlerinin 80'inci, açlık grevlerinin ise 17'inci gününde olan işçiler, 3 Ağustos günü bir kez daha CHP İstanbul İl Başkanlığı önünde eylem yaptı. Kendilerini bina kapısına ve bina içine zincirleyen ve eylem boyunca binaya giriş ve çıkışlara izin vermeyen işçiler, "Yaşasın Açlık Grevi Direnişimiz", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attı.

Sarıyer Belediyesi'nde işten atılan işçiler İstanbul'da ve diğer belediyelerde işçilerin sahip olduğu ve sahip olması gereken hakları alana dek eylemlerini sürdüreceklerini belirtti.

İşçiler adına açıklama yapan Sarıyer Belediyesi İşi Meclisi Üyesi Güven Darcanlı, zam ve sosyal haklarında iyileştirme talepleri karşılanana kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirterek, "Bu işler, ricayla ya da sözle olmuyor. Herkesin 2017'ye kadar sözleşmesi imzalanacak, bu taleplerde buradaki 5 işçi adına şerh konacak sözleşmeye, buradan öyle kalkacağız" dedi.

Darcanlı, 80 gündür CHP İstanbul İl Başkanlığı önünde eylemlerini sürdürdüklerini, 17 gündür de dönüşümlü açlık grevi yaptıklarını söyledi.

Daha sonra şikayet üzerine olay yerine gelen polis ekipleri, demir kesme makasıyla zincirleri kesmeye çalıştı. İşçilerin polise tepki göstermesi üzerine arbede yaşandı, 7 işçi gözaltına alındı. İşçilerin kurduğu çadırlara belediye ekipleri el koydu.

"Taşeronu Kaldırmanın Tek Yolu Fiili Mücadelemiz.."

Tüm Emek Sen üyesi olmalarının ardından işten atılan 33 Grant Hyatt Otel işçisi mücadeleyi ve eylemlerini sürdürüyor. Pazar günleri yaptıkları eylemi bu kez hafta içine aldı.

Grand Hyatt Otel'in misafirlerinden biri de Avusturya Cumhurbaşkanı idi. Tüm Emek Sen üyesi işçiler, otel misafirlerini "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Sendika Haktır Engellenemez", "Taşeron Çalışma Yasaklansın" sloganları arasında ağırladı.

Tüm Emek Sen Genel Sekreteri İbrahim Akseloğlu'nun yaptığı konuşmanın ardından, işten atılan otel işçisi Recep Yüzer, sermaye sahiplerinin savurganca yaptıkları binlerce liralık harcamaların parasını nasıl kazandıklarını gösteren bir anımsı paylaştı:

"Grand Hyatt Otel'de 9 yıldır çalışıyordum. Otelde 816 Nolu odada konaklayan Anıl Cicioğlu, tutarı 1000 TL'yi aşan dört kişilik bir içki ve soğuk içecek siparişi vermiş ve servisini de bizzat ben yapmışım. Otel işçileri olarak bu kadar yüksek bedel tutan bir servisi sipariş eden Anıl Cicioğlu'nun kim olduğunu araştırdık. Ve gördük ki, Anıl Cicioğlu TBMM Eski Başkanı Cemil Çiçek'in damadı. Bu kadar yüksek bedelli servisleri isteyen Cicioğlu'nun TOKİ ihalelerini aldığını öğrendik. İhaleye konu olan iş, TOKİ binalarındaki kapı, pencere kolu ve aksesuarları, tamirat vb. İşlerin yapılması üzerine ve bu iş ihale gerekli şartları yerine getirilmeden Anıl Cicioğlu'na veriliyor. Örneğin 2 milyon TL'ye aldığı bu ihalenin işlerini 300 bin TL'ye bir taşeron şirkete veriyor. Böylece Anıl Cicioğlu hiçbir emek sarf etmeden taşeron şirkete işi yaptırarak 1.7 milyonu kazanmış oluyor. İşte bu şekilde kazandıkları paralarla liks otellerde zevk ve sefa içinde yaşamlarını sürdürüyorlar. (...)Bizler taşeron çalışmanın yasaklanmasını parlamentodaki partilere bırakmamalıyız. Taşeron çalışmanın kaldırılmasının tek bir yolu vardır o da bizlerin fiili mücadelesidir. Bizler de yine verdiğimiz mücadele sonucu işten atılmış olsak da burada taşeron çalışmayı sonlandırmış olduk."

Turizm ve Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenlerinden Devrimci Öğrenci Birliği adına Yusuf Can Yıl-

dırım ise öğrenci gençlik ile işçi sınıfının birlikte mücadelesini önemine değinerek;

"Bugüne kadar olduğu gibi mücadelenizin yanında olmaya devam edeceğiz. Çünkü biliyoruz ki, biz öğrencilerin üniversitelerde yaşadığı baskıları uygulayanlarla, üniversitede bir stand açılmasına dahi tahammül edemeyip saldırımlarla, sizleri kölece çalışma koşullarına mahkum etmeye çalışanlar aynı kişiler, aynı sermaye devletidir. Bizler ancak ortak mücadele vererek bu baskılardan kurtulabiliriz. Sizlerle birlikte mücadelemizi sürdüreceğiz ve sizlerin bu omurlu mücadelesini kutluyoruz" dedi.

Son olarak Tüm Emek Sen Genel Sekreteri İbrahim Akseloğlu otelde çalışmakta olan işçilere seslenerek; "Grand Hyatt çalışan arkadaşlarımız, emeğimizi, alınterimizi sömürerek bizleri kölece çalışma koşullarına mahkum etmeye çalışan Doğuş Grubuna, Grand Hyatt Otel patronlarına ve sermaye sınıfına karşı birleşip örgütlenelim. Haklarımızı ancak birleşirsek alabiliriz ve mücadelemizi yükseltmenin zamanıdır. Bize dayatılan kölece çalışma koşullarına başkaldırmanın günüdür. Birleşip örgütlenelim, sesimize ses ver, mücadelemize mücadelemizi kat ki güçlenelim." dedi. Akseloğlu, buradan Çınar Otel'de çalışmakta olan işçilerin toplu bir şekilde Tüm Emek Sen'e üye olmalarının ardından işten atılan iki otel işçisi ile birlikte Çınar Otel önünde saat 14.00'de yapılacak basın açıklamasına destek çağrısında bulundu.

Turizm ve Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu eylemi sloganlarla ve "Bizi İzlemeye Devam Edin" diyerek sonlandırdı.

Çınar Otel'de Sendika Seçme Özgürlüğü Yok!

Gerisi Alınsın", "Sendika Haktır Engellenemez", "Çınar Otel İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla otel önüne yürüdüler.

Tüm Emek Sen Genel Sekreteri İbrahim Akseloğlu, otelde yıllardır örgütlü bulunan Toleyis Sendikası'ndan istifa ederek sendikalarına üye olan biri 19 yıldır diğeri 6 yıldır emek veren iki işçisini atan otel patronlarının işçileri yıldırma politikalarının bir işe yaramayacağını belirterek bir an önce bu yanlışından geri dönerek işçilerin anayasal haklarına saygı göstermelerini ve işçileri işlerine iade etmelerini belirtti.

"Bu işçilerin performanslarının Anayasal demokratik hakları olan sendika seçme özgürlüğünü kullandıklarında mı aklınıza geldi? Peki Çınar Otel işçileri sarı sendikacıları neden surlarından attılar?" diye sordu.

Görevi işçilerin haklarını korumak ve geliştirmek olan sendikacıların kendi yaptıkları sözleşmenin bile

arkasında durmadıklarını bu süreçte sarı sendikacıları uyararak işçilere mevcut sendika olan Toleyis'in temsilcisi tarafından "İşinize gelmiyorsa sendikadan istifa edersiniz" denildiğini aktaran Sarucan, Türkiye işçi sınıfının diğer parçaları gibi Çınar Otel işçilerinin de uzlaşmacı sarı sendikacıardan kurtulma kararı alarak aylarca süren örgütlenme sonucunda gereken cevabı verdiklerini ve sendikadan istifa ederek toplu olarak Tüm Emek Sen'e üye olduklarını belirtti.

Atılan işçilerin derhal geri alınması ve sendikal haklarına saygı gösterilmesi gerektiğini söyleyen Sarucan, "Sendikamız Tüm Emek Sen işyerinde çoğunluğu elde etmiştir ve otel yönetimi sendikal haklarımıza saygı göstermemeyi sürdürürse Çınar Otel'de çalışan Tüm Emek Sen üyesi işçi arkadaşlarımızdan ve işçi sınıfı dostlarından gereken cevabı da alacaktır" diyerek sözlerini tamamladı.

Turizm ve Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu üyeleri "Çınar Otel İşçisi Yalnız Değildir", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganlarıyla eylemi sonlandırdılar.

Umutsuz Çırpınışlar

Umut Çakır

Henüz ortalık sülümanken, ayaklanan sokakları meclise taşıdıklarına inananlar, parlamento komisyonlarının seçimlerindeki kısır çekişmelere tam anlamıyla gömülmüşken, seçimlerde düşmüş bir hükümetin düşük sözcüsü "Devlete karşı duranlar bundan sonra bire on bire yüz karşılık görecektir" diyordu. Tekelci sermaye bugünlerde şahit olduğumuz yüzlerce uçak ve binlerce bombayla gerçekleştirilen ve 12 Eylül darbesinde bile eşi benzeri olmayan yaygınlıkta İstanbul'un onlarca semtini, otuzdan fazla kenti gözaltı operasyonları ile hallaç pamuğu gibi dağıtan topyekun savaşa dair hazırlık ve niyetini, bu düşmüş sözcünün ağzından açıklıyordu ya, bu sözlere pek dikkat etmeyen uzlaşmacılar, AKP ile yapılması istenen koalisyon tartışmalarına gark olmuştu.

Temmuz'un son günlerinde ortaya çıkan son derece sert manzarayı Erdoğan'ın başkanlık hesaplarıyla tek başına iktidar ve erken seçim planlarıyla açıklamak neredeyse bir moda haline aldı. Oysa, basit birkaç soru bile bu türden açıklamaları boşa düşürmeye yeter. Erken seçim istiyorsa AKP, bunu masa başında halletmekten kolay bir şey yok. Bunun için neden binlerce bombaya ihtiyaç olsun. Üstelik, aynı AKP değil miydi her seçimden önce ateşkes ilan edip görece durgun ortamda rahatça tüm seçim rüşvetlerini dağıtıp oyunlarını kurabilen? Bomba ve silah tarrakaları altında gidilecek bu seçimin hemen her zaman hükümetteki partiyi yıpratıp azaba soktuğu bilinen bir şey oysa şimdi bunun AKP'ye yarayacağı boş kuruntusu ne zaman hasıl oldu? Öte yandan, savaş ortamının ve kaldırılan asker cesetlerinin HDP'yi baraj altına iteceği vaaz ediliyor. Oysa HDP'ye giden oyların asıl kaynağı onun barışçı söylemi değil, ama bu toprakların gördüğü en ciddi iki ayaklanmadır: Haziran ve 6-8 Ekim. Şu an büyüyen savaş ve çatışmalar dizisinin Kürdistan'da AKP'nin tabele partisi görüntüsünü pekiştireceği açık değil mi? Uzatmaya gerek yok. Olan biten her şeyi, taktıkları parlamenter gözlüğüyle okumaya çalışanların, bir anda sıçrama yapan iç savaşın ateşinde küle dönen hayal ve kuruntularını diri tutabilmek için "Her şeyin arkasında RTE'nin başkanlık planları var" söylemine tutunmalarında şaşılacak bir şey göremiyoruz.

Tarihin akışını olağanüstü

Tarihin akışını olağanüstü biçimde hızlandıran, olağan akışını bir anda değiştiren gelişmelerde, tek tek kişilerin hırs ve arzularının ne derece rol oynadığını bilmek için -marksist bile olmaya gerek yok- lise tarih kitaplarından biraz hallice bir tarih birikimi yeterli olabilir. Oysa yüzlerce uçağın kustuğu binlerce bombanın 12 Eylül sabahına rahmet okutan polisiye operasyonların her biri dev kitle gösterisine dönüşen cenaze törenlerinin, gece gündüz susmayan silah tarrakalarının, bütün bunların tarihin akışı içindeki anlamını kavramak adına kişisel hırs ve arzuların çok daha fazla veriye sahibiz.

biçimde hızlandıran, olağan akışını bir anda değiştiren gelişmelerde, tek tek kişilerin hırs ve arzularının ne derece rol oynadığını bilmek için -marksist bile olmaya gerek yok- lise tarih kitaplarından biraz hallice bir tarih birikimi yeterli olabilir. Oysa yüzlerce uçağın kustuğu binlerce bombanın 12 Eylül sabahına rahmet okutan polisiye operasyonların her biri dev kitle gösterisine dönüşen cenaze törenlerinin, gece gündüz susmayan silah tarrakalarının, bütün bunların tarihin akışı içindeki anlamını kavramak adına kişisel hırs ve arzuların çok daha fazla veriye sahibiz.

İran - Türkiye Tahtereallisi

Türkiye tekelci sermayesinin adeta umutsuz bir çırpınıyla iç savaş yükseltmeye sürükleyen olaylar zinciri, iki büyük ayaklanmadan kopup gelen TC'nin Ortadoğu'daki konumunu kökünden değiştiren ve içeride sınıf dengelerini dramatik biçimde devrimden yana kaydıran bir dizi gelişmeyi kapsıyor.

1- ABD-İran anlaşması: Temmuz başında imzalanan anlaşma, TC açısından görünenden daha fazla anlam içeriyor. Emperyalist kapitalist sistem açısından İran ve Türkiye, bu bölgede, tahtereallinin iki ayrı ucunda yer alan truva atlarıdır. İran tecrit olduğunda devreye TC sokulur, ya da tersinden İran'ı devreye sokmak Türkiye'nin tecrit edilmesi koşuluyla

bağlıdır. Az çok birbirine denk ve derin mezhebi ayrılıklar nedeniyle aynı anda bölgeye giren bu iki gücün savaşması riskini göze alamayan emperyalist efendiler için en uygun çözüm bu olmuştur. Ahmedi Necat'ın başkanlığı döneminde İran, bölgedeki ABD karşıtlığını kendi gerçikliğini yaymak ve bölgesel güç haline gelmek yolunda kullanınca, çok sıkı bir ambargoya tabi oldu. Hemen RTE ve ekibi, Ortadoğu'nun bir karşı-devrim merkezini yaratmak üzere devreye sokuldular. Bu politik denge geldiği son nokta olan İŞİD'in tüm bölgede nasıl devrimci dalga yarattığını, silahlı şii milislerin Bağdat hükümetini nasıl rehine durumuna düşürdüğünü, en sadık işbirlikçi Barzani'nin, Erbil kapılarında dayanan İŞİD karşısında prestijinin nasıl sarsıldığını, Kerkük'ten Afrine kadar devrimci halk hareketlerinin nasıl pıtrak gibi çoğaldığını artık biliyoruz. Tahterevallinin ağır kısmında İran oturuyordu ve bu duruma uyum sağlayan emperyalizm, İŞİD'in devreden çıkması için çabalama başladı. TC uzun süre direndiği için değil, ama ABD öyle uygun gördüğü için nihayet açılan İncirlik üssünden, şimdi TC'nin bölgedeki en büyük ve tek kuzuna bombalar yağarken, Ankara bunun anlamını pekala biliyordu. Bölgenin karşı devrim üssü olma görevi adım adım İran'a geçiyordu.

Böyle bir değişimin sonuçları, Erdoğan ve Davutoğlu'nun Şam'da öğle namazı kılma heveslerinin kursakta kalışının çok ötesindedir. Bu en buhranlı dönemde bile kesilmeyen sıcak para akışından mahrum olmak, dünyanın kara trafiğinin merkezinde bulunma ayrıcalığı yitirmek demektir. Olayların gelişimini gören ve bizzat yönlendiren HSBC ve Citibank gibi emperyalist ahtapotlar, içerdeki işbirlikçilerini kaderine terk edip kaçmaya başladılar. Cömertçe bahşedilen ihracat üssü anlaşmaları da elbette ters rüzgardan nasibini alacaktı ve son altı ayın ihracat rakamlarındaki korkutucu düşüş bunu kanıtlıyordu. Bölgesel karşı devrim misyonunun açtığı olanaklarla emekçilere bol keseden dağıtılan 150 milyondan fazla kredi ve banka kartları memleketin her metrekaresine düşen birer mayın haline almıştı. Sonuç olarak; ABD-İran anlaşması Türk tekelci sermayesine ölümün solğunu hatırlattı. Ve Saray tayfasına, tüm dünyada nefret uyandıran İŞİD

vahşetinin tüm sorumluluğunun üzerlerine yıkılacağı ve kendilerini bir anda UCM hücrelerinde bulacakları kabusu yaşattı.

Rojava Öğretiyor, Örgütüyor, Teşvik Ediyor

2- Rojava, bu üç milyonluk toprak parçası arkasına 40 milyonu geçen ve son derece devrimci bir halkın moral ve maddi desteğini alarak tam anlamıyla bir deve dönüşüyorlar. Rojava devriminin her adımı, Kuzey Kürdistan halkının tarihsel travmalarını iyileştiriyor, tereddütlerini ortadan kaldırıyor, muazzam bir özgüven ve birlik duygusu aşıyor. Haziran ayı ortasında Tel Abyad gibi oldukça stratejik bir kentin neredeyse tek kurşun sıkmadan İŞİD'den temizlenmesi, henüz mürekkebi kurumamış seçim başarılarından on kat daha büyük bir coşkuyla karşılandı. Kürt halkı bu hamleden önemli dersler çıkardı. Kobane savaşı bir savunmadı ve çok acı bedellere mal olmuştur ama Tel Abyad saldırı konumuna geçmiş bir ordunun zaferiydi. Öyleyse, savunmadan saldırı konumuna geçiş en zorlu düşmanı bile bozguna uğratmak ve önünde kaçmaya zorlamak için yeterliydi. Aynı tecrübe neden kuzeyde uygulanmasında. Üstelik Rojava bunu ezilen ulus olarak Kürt halkının derindeki tereddüt ve endişelerini yerle bir ederek başarıya imza attı. Neydi bu derin endişe? Şuydu: Dört parçada Kürt halkı genel nüfusun azınlığını oluşturuyordu ve eğer savunmadan saldırıya geçerse ezen ulus çoğunluğu tarafından yalnız bırakılacağı fikrine sahipti. Bu fikir, geçen yüzyılın 28 ayaklanmasının hepsinde doğrulanmıştı. Fakat Tel Abyad'ın kurtuluşu, Arap nüfusta ciddi bir sempati yarattı. Öyleyse aynı sempatiyi bir saldırı konumunda Kuzey'de yaratmak neden mümkün olmasın? Ya açıktan bir sempati ya da hayır-hah bir tutumla Kürt halkını destekleyebileceği açığa çıkmış bulunuyordu. Sonuç olarak Tel Abyad zaferini bir kez daha

"Devrimci Halk Savaşı" şiarının yükselişine neden olmuş, Ankara'nın uykularını kaçırmıştı.

3- 20 Temmuz'da gerçekleşen Suruç katliamı, dip akıntılarını birden bire görünür kıldı. 1980'den bu yana ilk kez bu denli yaygın devrimci sosyalist kimlik taşıyan gençlerin ölümü toplumda yas ve öfke havası yaratmıştı. Emekçi semtlerde daha düne kadar kavga eden çevreler, hızla bir araya geliyor, cenazeler kızıl bayraklı gövde gösterilerine dönüşüyor, devreye silahlar sokuluyordu. Bu durum "marjinal gruplar" söylemiyle vahşetini meşrulaştırılan faşist devletin hareket alanını bir anda daraltıyor, iç savaşın dengelerinde dramatik bir değişime işaret ediyordu. Amed'in büyük desteğinden mahrum kalmış Haziran; kayıtsız ve uzaktan bir sempatiyle yetinen İzmir ve Ankara'nın 6-8 Ekim günleri, yerini Türk ve Kürt halklarının mücadele birliğini ören bir öfke patlamasına bırakıyordu. Amed, Ankara ve İzmir, biri diğerini beklemeden hareket geçmişti. Üstelik bu öfke dalgasını işçi sınıfı metal fırtınanın ortasında karşılıyordu. Son derece tehlikeli bir kokteyl!!

İşte böyle; dışarıda bölgesel dengeler, içeride sınıf mücadelesinin karşılıklı dengeleri, tekelci sermayeyi, aklı başında herkese gayet umutsuz görünen bu karşı saldırı hamlesine doğru itti. (RTE ve ekibinin bu noktada oynadıkları rol, kendi suç dosyalarını küle çevirmek için yangını daha da körüklemek olabilir ve ancak bu kadardır) Umutsuz, çünkü ilan edilen amaçların hiç birine ulaşamayacaklarını, hem tarih hem de binlerce gözaltıya rağmen dolup taşan sokaklar kanıtlıyor; devrim her hamleyle etkisiz hale getirmeyi öğrendi. Umutsuz, çünkü bu topyekun tekelci saldırıya ordunun kara birliklerini dahil etmeye bile korkuyorlar, polis iç güvenlik yasasının gereklerini yerine getiremiyor. (RTE her gün bu konuda konuşuyor, tehditler savuruyor fakat

başarılı olamıyor); mahkemeler bile gözaltına alınanların çoğunu bırakmak zorunda kalıyor. Umutsuz, çünkü kazandıkları, kaybettiklerinin yanında hiç bir şey. Bu iç savaş dalgası sayesinde tüm emekçiler şunu açık görebildiler. Parlamento ve genel oy hiç bir şeydir, yürütme erki ise her şey. Belki fazlasıyla cenaze kaldırıldı, ama onların arasında, parlamentoyu sihirli değnek sanan boş hayal kuruntuları da vardı. Tam da parlamenter yola dair umutlar yeşerecek iç savaşın alev toponda küle döndüler.

Devrimlere yıkıcı enerjisini veren, karşı devrimin vahşi saldırıdır, bu dersi almayan sonuna kadar gidemez. Onun yanı sıra gönüllü dostları böyle saldırılardan her zaman bir "mağduriyet" çıkarma eğilimindedirler. Oysa iç savaşın kavurucu ateşinde pişen emekçiler düşmanın mevzilerinden yükselen "Kalk" borusuna uygun davranacaktır ve davranıyorlar. İç savaş nihai çarpışmanın artık epey yakında olduğu hissini çoğaltarak ilerliyor.

Rojava, bu üç milyonluk toprak parçası arkasına 40 milyonu geçen ve son derece devrimci bir halkın moral ve maddi desteğini alarak tam anlamıyla bir deve dönüşüyorlar. Rojava devriminin her adımı, Kuzey Kürdistan halkının tarihsel travmalarını iyileştiriyor, tereddütlerini ortadan kaldırıyor, muazzam bir özgüven ve birlik duygusu aşıyor. Haziran ayı ortasında Tel Abyad gibi oldukça stratejik bir kentin neredeyse tek kurşun sıkmadan İŞİD'den temizlenmesi, henüz mürekkebi kurumamış seçim başarılarından on kat daha büyük bir coşkuyla karşılandı.

HPG'den Sultanbeyli'de Eylem

10 Ağustos gecesi, İstanbul'da Sultanbeyli Fatih Polis Merkezi'ne karşı gerçekleştirilen fedai eylemini HPG'nin Şehit Zilan Ölümsüzler Taburu'nun yaptığı açıklandı.

Gece bomba yüklü araçla saldırı düzenlendi; sabah saatlerinde de inceleme yapan polisler ateş açıldı. Devletin yaptığı açıklamaya göre eylemde 1 polis öldü, 10 kişi yaralandı.

HPG Basın İrtibat Merkezinin yaptığı açıklamada, eylemin Şehit Zilan Ölümsüzler Taburu'na bağlı 3 kişilik bir tim tarafından gerçekleştirildiği duyuruldu.

HPG açıklamasında eylemin, 24 Temmuz günü hava saldırısında hayatını kaybeden Şervan Varto anısına düzenlendiğini söyledi. Açıklamaya göre, bu eylemin bilançosu, medyanın yansıtığından daha ağır.

"Erdal Nüda (Erdal Yıldız), Harun Raman (Burak Boğakan) ve Botan Canfeda (Deniz Uçkun) adlı 3 yoldaşımızın da şehit düştüğü bu eylem, kimi farklı örgütler tarafından sosyal

medya ve farklı iletişim kanalları üzerinden sahiplenilmek istenilse de bu eylemin farklı hiçbir grup veya örgütle herhangi bir ilişkisi yoktur" denildi.

Devrimci Sanat Engellenemez!

Gazi Mahallesi'nde bulunan Ayışığı Ekin Sanat ve Halk Kütüphanesi'ne, sivil polis olduğunu düşündüğümüz bir kişi tarafından taciz girişimi yapıldı.

Sabah Kütüphanemizin açılmasından kısa bir süre sonra mavi beyaz çizgili tişörtlü kişi "Merhaba ben buraya yeni taşındım. Geçerken hep görüyorum. Halk Kütüphanesi derken ne demek istediniz" sorusuna "Burası emekçi insanların okumak istedikleri kitapları alarak, 15 gün süreli evlerine götürebilecekleri, dilerlerse burada okuyabileceği, ayrıca Gazi Mahallesi'nin tek tiyatro salonunu barındıran bir kütüphane" cevabını verdiğimde daha önce sohbet ettiğimiz hiç kimsede hissetmediğim bir gariplikle "sohbetler de ediyorsunuzdur burada" dedi. "Elbette toplumsal bir varlık olmaya devam ettiğimiz sürece sohbet etmeye devam edeceğiz" diyerek gülümsemeye gayret ettim, belki yanlış anlıyorumdur adamı diye düşünerek. "Kurs veriyor musunuz" diye sordu "evet ben de müzik öğretmenliği okudum, bağlama, gitar kursları veriyoruz" dedim. "Hemen kardeşime haber vereyim" diyerek telefona sarıldı. Telefonda neredesin, anladım, tamam, neyse gibi cümleler kullandı.

Bana pek inandırıcı gelmedi orada da bakışları, tavırları daha önce karşılaştığım hiç kimse gibi değildi. İçeri bir yoldaş girdi. Gülümsedim, "yoldaş halk kütüphanesinin ne olduğunu anlamamış arkadaş" dedim. Paniklemişti yoldaş görünce. "Yo sordum öğrendim" dedi. Daha önce de mahallemize yeni taşınan burayı geçerken gören bir sürü insanla tanışmıştım, ama bu farklı gibi geliyordu. Daha dikkatli olmam gerektiğini düşündüm ve ne yapacağını gözlemlemek için ben bir çay koyayım o halde dedim. Yoldaş gitmişti zaten işi vardı. Çaydanlıkla uğraşıyor gibi yapıp aniden döndüğümde, adam destek kutusunun olduğu masayı kurcalıyordu, sürekli tereddütlü bir şekilde hareket ediyordu. Göz göze geldiğimizde kaçtı, ben de peşinden koştum, aramızda beş saniyeden daha fazla bir zaman yoktu, ama Perşembe gününü seçmesi tesadüf olamazdı, yanbaşıımızda pazar kuruluydu. Hırsız değildi çünkü masanın üstünde tablet, 2 telefon vardı onlara dokunmadan kaçtı.

Bu kadar korkaklar işte. Bizden, yaşamın bizden yana akıyor oluşundan korkuyorlar. Bu seferlik elimizden kaçırıldı. Yaşadığımız bu tecrübeden sonra, bu tarz tacizler için gelecek olan itlere cevabımız bir daha böyle bir şeye yeltenilirse kolunu bacağımızı kıracağız. Bu sefer şanslıydı elimizden kurtuldu, bir daha ki sefere böyle olmayacak. Buna müsaade etmeyeceğiz.

Devrimci Sanat Engellenemez!

Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!

Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla!

Gazi Ayışığı Ekin Sanat ve Halk Kütüphanesi

Adana'da Bir "Jurassic Park"

Haftalardır Adana'da Doğal Park 2/Sakıp Sabancı Park'ında ranta, yağmaya ve halkın yaşam alanlarına zarar verilmemesi için 100. Yıl Mahallesi sakinleri, odalar, devrimci demokrat kurumlar eylem yapmakta.

10 Ağustos günü de saat 19.00 parkta buluşuldu.

Devrimci Demirsporlular ve Adanaspor Kaplan PenChe taraftar gruplarının da desteği ile eylem yapıldı.

Eylemin hemen ardından forum yapıldı. Söz alan birçok kişi

park ile yapılmak istenenin sadece rant olduğu dile getirdi. "Jurassic Park" yapılmak istenen alan 28 dönümlük bir yer olmakla beraber, yeşillik bir alan olup, halka açıktı. Ancak şu an yapılmak istenen şey ile beraber yarısından fazlası ücretli bölge olacak. Avukat Tugay Bek de söz alarak, yürütmeyi durdurmak için dava açıldığını önümüzde ki hafta içi olumlu olumsuz bir kararın çıkacağını dile getirdi ve bu yapılmak istenenin hukuk dışı bir uygulama olduğunu söyledi.

Devrimci Demirsporlular ve Adanaspor Kaplan PenChe taraftar grupları da söz alarak halkın yanında olduklarını vurguladılar. Ardından sloganlar ile eylem bitirildi.

Mücadele Birliği Adana

Siyanür İstemeyen Fatsaliya Jandarma Saldırısı

Ordu'nun Fatsa ilçesinde binlerce kişi Altıntepe şirketinin siyanürlü altın madenine karşı "Toprağımızı, Havaımızı, Suyumuzu Kirletmeyeceğiz" sloganıyla bir araya geldi. Fatsa Ünye Doğa Koruma Platformu'nun (FÜDKP) çağrısıyla gerçekleştirilen eylem, platformun Maksutlu köyünde 280 gün önce kurduğunu nöbet çadırının önünde başladı. "Siyanür Varsa Fındık Mındık Yok", "Siyanür Varsa Yok Olur

Fatsa" sloganlarıyla Fatsa ile Ünye tepelerinin arasında kalan Bahçeler Mahallesi'nde Altıntepe madenine yürüdü. Halkın yolu, madene varmadan jandarma tarafından kesildi.

Fatsa Ünye Doğa Koruma Platformu adına Altıntepe Madencilik önünde yapılan basın açıklamasında, "Biz parayı değil yaşamı savunuyoruz. Gözü paradan başka bir şey görmeyenler Bergama'dan, Efemçuku-

ru'ndan, Turgutlu'dan, Kaz Dağları'ndan, Gümüşhane'den sonra bizim topraklarımıza göz dikti. ...Köylünün geçişine uygun yolların 3-5 metrelik yolların şehirlerarası otopan genişliğine büyüdü. Kamyonlarla kontrolsüz taşıdıkları malzemenin ağırlığı ve titreşimi nedeniyle evlerimiz çatladı. Köylerimizin suyuna el koydular. Göstermelik olarak tankerlerle su getirdiler. Deremize el koydular. Atıkların derenin kanalına bırakıldılar. Hayvanlarımız susuz kaldı. Daha maden çalışmaya başlamadan şantiye sahasındaki siyanür havuzu alanlarında defalarca heyelan oldu" dendi.

Madenden elde edilecek toplam paranın, bölgedeki 25 bin hanenin fındıkcılıktan 2 yılda elde ettiği gelire eşit olduğunu belirten eylemciler, "Bu madene siyanür başlarsa fındığımızı bir daha satamayacağız. Fındık dışında arıcılık, pancar, tüm üretim bitecek. Biz toprağımıza ve gelecek nesillere ihanet etmeyeceğiz, toprağımızı Afrika sömürgecilerinden tecrübeli maden şirketinin yeni sömürgeci haline getirmeyeceğiz. İkizdere'de dersini savunan Hava

YAŞAM BİZDEN YANA KONSERİ 6 EYLÜL'DE

ezgilerimiz özgürlük için dövüşenlere
Yaşam Bizden Yana emeğe ezgi

konser

Sarıgazi Festival Alanı

0212 249 44 43

<https://www.facebook.com/grupemegeezgi>

6 Eylül
Pazar
20.00

AYIŞIĞI EKİN SANAT DERNEĞİ

Emekçi Halklarımıza!

26 Temmuz'da Sarıgazi festival alanında yapmayı düşündüğümüz konseri Suruç katliamı sonrası ertelemiştik. Etkinliğimizin yeni tarihi belli oldu. Etkinliğimiz 6 Eylül Pazar günü Sarıgazi Festival alanında yapılacaktır.

"Yaşam Bizden Yana" adıyla yapacağımız etkinlik bugün çok daha fazla anlam kazanmış ve önemi artmıştır. Devrimci güçleri kitlelerden yalıtılmak, onları yalnızlaştırmak isteyen dinci faşist hükümet; kitleleri de korku ve panik havasıyla teslim almaya çalışmaktadır. Ama yanılıyorlar. Korku duvarları yıkıldı. Yaşam devrime akıyor. "Yaşam Bizden Yana!"

Gezi ayaklanmasının ve 6-8 Ekim Ayaklanmasının tecrübesiyle tüm uluslardan ve ulusal topluluklardan halklarımız, faşizme karşı kararlıca mücadele yürütecek güce sahiptir. İşte bu nedenle bizler "Ezgilerimiz Özgürlük İçin Dövüşenlere" diyor ve kavga alanında yerimizi alıyoruz.

Yeni bir dünyanın kavgasını yürütenler bir araya geliyor; Direnişteki işçiler, emekçi kadınlar ve gençlik. Umut İnsan'da ve o, en büyük zaferine hazırlanıyor...

Tarih: 6 Eylül Pazar

Yer: Sarıgazi Festival Alanı

Saat: 20.00

Festival Alanına Yürüyüşle Gidiyoruz!

Saat: 19.00

Toplanma: Vatan İlköğretim Okulu

Ana'nın, Hemşin'de yaylasını savunan Rabia Ana'nın, Tortum'da toprağını koruyan Leyla kardeşimizin yolundayız" dediler.

Kitlenin önüne TOMA ile barikat kuran jandarmalar, bir vatandaşın elinden Türk bayrağını aldıktan sonra biber gazı ve jopla vatandaşlarla saldırdı. Fatsa Ünye Doğa Koruma Platformu direniş çadırlarının önünde yolu kapatarak altın madenine geçişe izin veremeyeceğini açıkladı. Jandarma köylülerin geçişini önce engelledi, sonra saldırıya başladı. Coplarla köylülerin kafasına

vuran jandarma, plastik mermi ve tazyikli su da kullandı. Suyun darbesiyle yaşlı köylüler yerlerde yuvarlandı. 50 yaşlarındaki Güldane Kısacık ve Cevat Özkan da plastik mermi ile yaralandı.

Jandarma saldırısının ardından köylülerin öfkesi daha da büyüdü. Köylü kadınlar jandarma barikatını zorlarken, milletvekilleri araya girdi.

İki kişinin cop darbeleriyle, iki jandarmanın da yumruk ve taş darbeyle yaralandığı eylem, FÜDKP'nin kitleyi nöbet çadırına çekmesiyle birlikte son buldu.

CEPHEDEN NOTLAR

TKEP/L Rojava güçleri ile 3 Ağustos günü yaptığımız söyleşi paylaşıyoruz.

Merhaba, nasılsınız?

Merhaba, cephe nasıl olursa öyleyiz işte! Sivrisineklerle başımız belada. Artık IŞİD'le değil sivrisineklerle savaşıyoruz! (Gülüşmeler) Uyumuyor bizi sivrilere.

Burada TC'nin IŞİD'e karşı operasyon falan yaptığı söylentileri doluyor.

İşin aslı öyle değil. TSK'nın üç uçağı üç hedefi vurmuş. IŞİD kendisi açıkladı "bunlar bizim daha önceden boşaltığımız eski yerlerdi. Bir kaybımız yok" dedi. Asıl bombalama Kandil'e. Ağır saldırılar yapıyorlar oraya.

Tam bir göz boyama yani... Peki TC Kobane'yi vurdu türünden şeyler vardı.

O da doğru değil. Cerablus sınırındaki YPG ve Burkan El Fırat mevzileri tank ve obüs atışına tutul-

muş. TC inkar ediyor, biz IŞİD mevzilerini vurduk diyor. Ama YPG açıklama yaptı, bizim mevzilerimizi bombaladılar diye.

Anladım, anladım... Demek ki medyada "IŞİD'e karşı operasyon" diye yansıtılan şeyler tümünden yalan. Yansıtılanla gerçek arasında büyük bir fark var yani...

Buradan bahsedeyim ben. Şu anda burada hat oluşturuluyor. Fakat bundan sonraki plan nedir, nasıl olacak, tam bilemiyoruz. Biliyorsunuz, Kobane saldırısından sonra yapılacak programlar (harekatlar, yönelimler, hedefler) daha fazla gizli tutuluyor. Güvenlik ön plana alınmış durumda.

Genel olarak bir güç biriktirme, güç depolama durumu var gibi. Malum, alan sürekli büyüyor, genişliyor.

3 gün önce Sirin kurtarıldı demiştik ama şimdiye kadar belli bölgelerde çatışmalar devam ediyor. Sirin'in tepesindeyiz şu an, sınır hattını tutuyoruz. 1 km ötemizde duruyor kent.

2 gün önce çete bir saldırı yaptı Sirin merkezine ve orada 13 tane YPG savaşçısı şehit düştü. Bu şunu gösteriyor aslında. Çete burada mevcut hala. Bunlar halkın arasına, içine karışmış durumda. Kendilerini gizliyorlar. Gerçi YPG bunun sızma hareketi olduğunu söylüyor ama bu kadar rahat giremezler. Sirin merkezi YPG kontrolü altında, tabii sivil halk da var. Bir ihtimal güney bölgesi. Oradan belki bu tür şeyler olabilir.

Yani şu meşhur "uyuyan hücreler" diyorsunuz...

Bir bakıma öyle denebilir. Şehrin üç tarafında biz varız. İç de zaten bizim kontrolümüzde. Nehrin ötesinden gelip sızmalar zor diye düşünüyorum.

Bu arada El Nusra'nın Afrin'i vurduğu falan söyleniyor.

Öyle bir girişimi oldu. Ama geri püskürtüldüğü şeklinde haberler düştü ajanslara. Öte yandan Haseke'den şehrin denetiminin tamamen YPG'nin kontrolüne geçtiği bilgileri geliyor. Orası tamamen temizlenmiş gibi.

Güzel haberler. Birkaç güne daha etraflı bilgi geçebileceğimizi umuyorum buralardan. Genel bir değerlendirme yapabileceğiz sanırım. Bu yoğun hareket vs derken...

Evet, anladım. Burası da yoğun zaten. Özellikle Bakur tam manasıyla savaş alanı. Tabii burada büyük kentler de öyle. Özellikle İstanbul...

Belli oluyor.

Daha önceki görüşmemizde hedefin Rakka değil Cerablus olacağı şeklinde bir eğilim var demiştiniz.

Evet, bu durum değişmiş değil. mu?

Yarı-resmi açıklamalara göre ABD ile Türkiye "IŞİD'den arındırılmış bölge" konusunda anlaşmış. Bu bölge için de Azez-Cerablus hattı öngörülüyor. Dar bir şerit diye düşünün. Söylendiğine göre derinliği 10 km kadar olabilecek bir alan.

Madem böyle bir anlaşma var, koalisyon uçakları neden hala YPG'ye destek sunuyor?

Bu anlaşmalar, adımlar tek boyutlu olmaz zaten. Çok sayıda irade, çok sayıda eğilim, birleşen, çatışan, çaktışan... Sonuçta buraları diğer dinci faşistlere verecekler.

Bir hat yani. Kobane ile Afrin arasına sokulmuş bir hat.

Evet. Ama asıl amaç sadece bu hat değil gibi. Asıl amaç Halep'i düşürme operasyonu gibi görünüyor.

Yani Esad'ı güçten düşürme operasyonu yapmış oluyorlar böylece. Aslında bu düpedüz Suriye'ye askeri müdahale demek.

Dolaylı bir müdahale, evet.

Esad'ın bir açıklaması oldu mu?

Haberin kendisi çok yeni. Daha bir saat kadar önce düştü ajanslara.

Anladım. Türkiye'de durumlar nasıl? Gazi'de gerginlik hala sürüyor

Cenaze izni verildi. Çatışmalar duruldu bunun üzerine. Şu anda cenaze töreni yapılıyor. Binlerce insan şu an mezarlığa yürüyor. Bu arada olaylarda bir polis vuruldu. Bir gösterici işkenceyle öldürüldü.

Anlaşılan sizdeki durum burayı aratmıyor. Sürekli gerilim, çatışma... Suriyelileşiyorsunuz anlaşılıyor!

Öyle görünüyor!

Şu an kapatmam lazım. Yine başlıyoruz sanırım. Daha sonra görüşmek üzere. Ararım ben sizi.

Görüşmek üzere. Kendinize iyi bakın. Başarılar.

YPG'liler İşkencecilere Teslim Edildi!

Faşist devlet alçaklıkta sınır tanımıyor! Bu kan içici caniler, tüm bölgenin kana bulanmasında bir numaralı rol oynayan bu faşist grup, bölge gericiliğinin bu Kabe'si, Ankara'da tedavi edilmekte olan YPG savaşçılarını sınır dışı etti!

Ahmed Şerko, Omer Qadir, Rêber Seyho, Ehmed Helûm, Cemal Ehmed ve Beşir Mihe-med, tedavi için geldikleri Ankara'da Eğitim Sen'in misafirhanesinde 25 Temmuz günü polis baskısıyla gözaltına alınmışlardı. Türkiye'ye Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan resmi şekilde giriş yapmalarına rağmen Ankara Terörle Mücadele Şubesi, yaralıları önce Yabancılar Şubesi'ne teslim etti. "Geçici Koruma Yönetmeliğine" göre geçici kimlik belgesi verilerek serbest bırakılmaları gerekirken, sınır dışı edildiler.

Ama bu aşağılık faşist devlet, YPG savaşçılarını Kobane veya diğer Rojava kantonlarına değil, Cilvegözü sınır kapısından dinci-faşist El Nusra'nın elindeki bölgeye gönderdi. Bilerek ve isteyerek, her tür değeri ayaklar altına alarak,

insanlık düşmanlığında ne derece ileri gidebileceğini cümle aleme göstermek istercesine,

YPG savaşçılarını katiller sürüsünün eline bıraktı. Bu, her tür uluslararası sözleşmeyi çiğne-

yen bir tutum. Bir "savaş suçu!" [Uluslararası sözleşmelere göre, "geri gönderme yasağı-geri göndermeme ilkesi" var. buna göre, hiç kimse, işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza ve muameleyle tabi tutulacağı veya ırkı,dini, tabiyeti, belli bir toplumsal gruba mensubiyeti veya siyasi fikirleri dolayısıyla hayatının ve hürriyetinin tehdit altında bulunacağı bir yere gönderilemez.(Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin 1951 Cenevre Sözleşmesi -Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'un 4. ve 55/1.a maddesi)]

Bu emri verenler elbette halkların elinden kurtulamayacak. Bu insanlık düşmanı faşistler, bu aşağılık düzen, tepeden tırnağa kana bulanmış bu devlet, onun soyguncu-talancı-yalancı iktidarı, tüm suçlarının hesabını verecek. Hiç biri bu korkunç suçların hükmünden yakayı sıyramayacak!